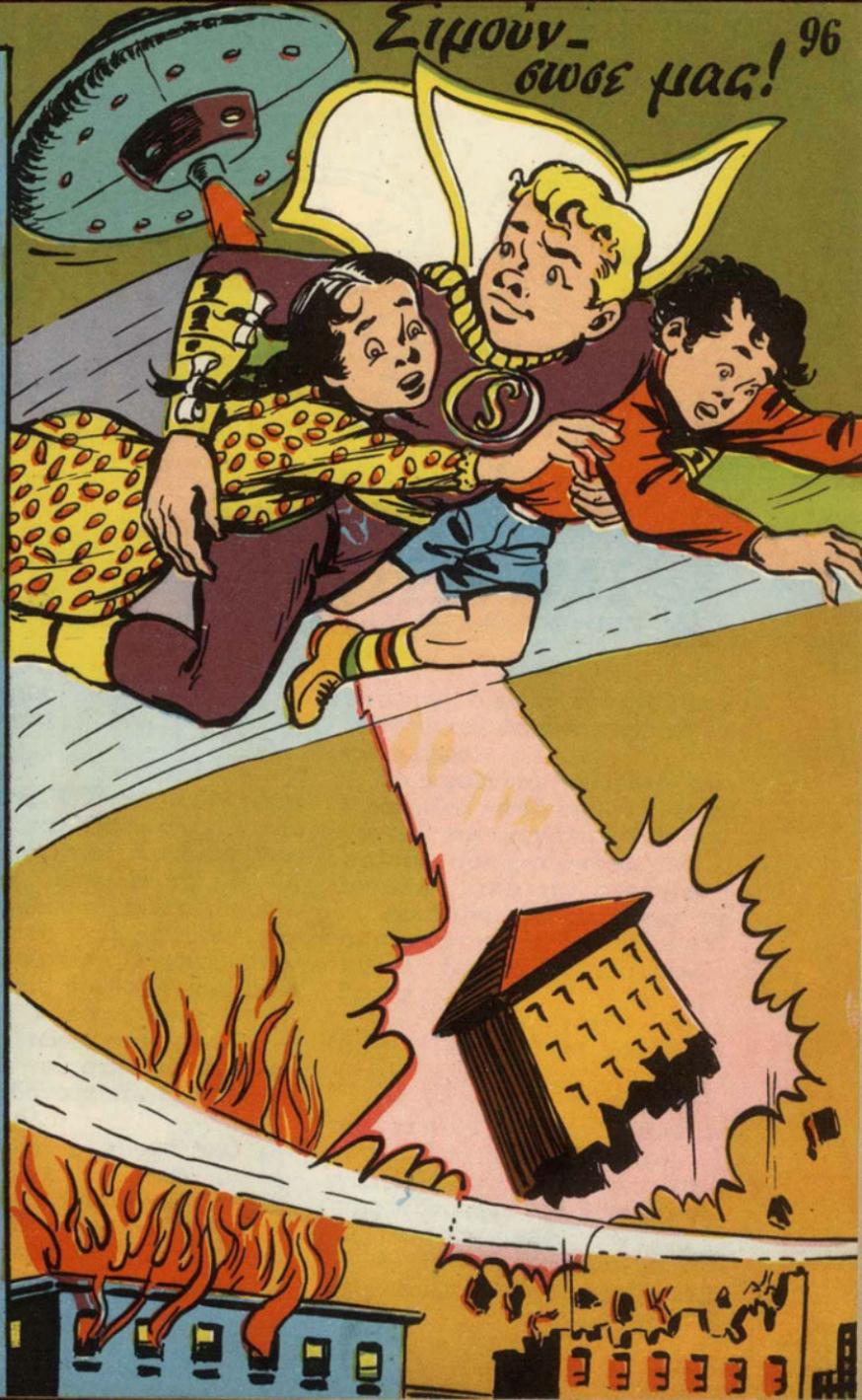
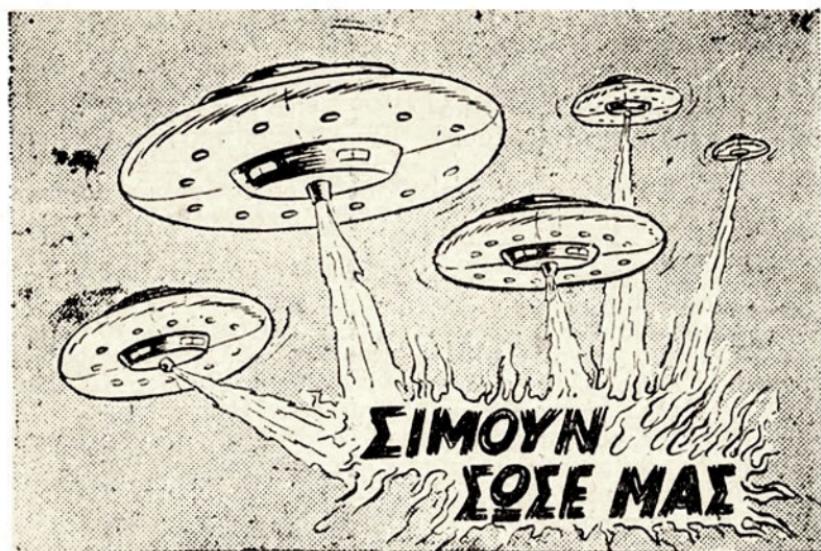

ΟΥΠΕΡΑΝΔΟΠΟΙΩΣ

Σιμούν-
ωσε μας! 96

Ό τράμος
τοῦ νάνου

ΟΙ ΜΕΡΕΣ περνοῦν τώρα
ησυχά και είρηνικά γιὰ τὴν
Ανθρωπότητα. Κανένας κίν-
δυνός δὲν ἀπειλεῖ τὴ Γῆ. Οἱ
Ύπεράνθρωποι, οἱ πανίσχυροι
προστάτες τοῦ κόσμου, μέ-
νουν ἀδρανεῖς. Περνοῦν τὸν
καιρό τους ἡρεμα, χωρὶς ἄγω-
νεις και καρδιοχτύπια.

Εἶναι τώρα καθισμένοι στὴ
βεράντα τοῦ σπιτιού τους και
ἀπολαμβάνουν τὸν ζεστὸ ἀνοι-
ξιάτικο ήλιο.

Ξαφνικά, η πόρτα τοῦ κή-
που ἀνοίγει και ἔνας μικρό-
σωμος ἀνθρωπάκος μπαίνει
μέσα και προχωρεῖ παραπά-
τῶντας και βογγώντας πρὸς
τὴ βεράντα. Εἶναι ό Κοντο-

στούπης, ό κωμικός νάνος σύν
τροφος και βοηθός τῶν Υπερ
ανθρώπων.

Τὸ πρόσωπό του εἶναι συ-
σπασμένο ἀπὸ τρόμο και ἡ
χοντρή και μεγάλη μύτη του
σαλεύει σὰν ἔνα ὑπερφυσικό...
σικουλήκι ἀπὸ τὴν ταραχήν.

Ανεβαίνει μὲ δυσκολία τὰ
σκαλοπάτα τῆς βεράντας και
πέφτει βαρειὰ σὲ μιὰ πολυ-
θρόνα.

— "Αχ!, βογγάει. "Αχ -
βάχ! Πεθαίνω! Ή καρδουλά
μου!

— Τί τρέχει Κοντοστού-
πη; ρωτάει ό Υπεράνθρωπος.

Κανένας τους δὲν ἀνησυχεῖ
γιατὶ ξέρουν ὅτι ό Κοντοστού-
πης τρεμάζει και λιποθυμάει
μὲ τὸ παραμικρό.

— Τί τρέχει; κάνει ό νά-
νος. Βλέπεις ἐσù κανένα νά-

τρέχη; Παράτε με ήσυχο, λοι πόν, "Υπεράνθρωπε, στον πόνο καὶ στὴν λαχτάρα μου! Ωχ!

— Θεῖε Κοντοστούπη, λέει δ 'Υπερέλληνας γελῶντας, μήπως εἰδεις στὸ δρόμο σου κανένα... βατραχάκι;

Τὸ πρόσωπο τοῦ νάνου γίνεται καταικκόικινο.

— 'Ορίστε κατάστασι !, γρυλλίζει. Αὐτοὶ εἰναι οἱ σημερινοὶ νέοι! Δὲ σεβονται τοὺς μεγαλυτέρους τους! Βρὲ παλιόπαιδο, ἀν σοῦ πῶ τί συνέβη, θὰ κάνης τό.. πιπί σου ἀπάνω σου ἀπὸ τὸ φόβο σου!

— Τὶ συνέβη, Κοντοστούπη; ρώτησε ὁ Κεραυνὸς. Λέγε γρήγορα τί συνέβη, γιατὶ ἔχω φαγούρα... στὶ παλάμες μου, ἐπειδὴ ἔχω πολὺν καιρὸνὰ δώσω ..καρπαζίές!

— Βαρέθηκες τὴ ζωή σου, Κεραυνέ; λέει ἄγρια ὁ Κοντοστούπης. Δὲν ξέρεις πῶς δποιος βαρέστη καρπαζίᾳ στὸ κεφάλι τοῦ Κοντοστούπη πεθαίνει;

— Καλὰ σοῦ λέει ὁ Κοντοστούπης Κεραυνέ!, λέει ὁ 'Ελ Γκρέκο. "Οποιος τοῦ δώσῃ καρπαζίᾳ πεθαίνει ἀπό ..βαθειὰ γεράματα!

Βάζουν ὅλοι τὰ γέλια, ἐνώ ὁ Κοντοστούπης κοντεύει νὰ πάθῃ συγκοπὴ ἀπὸ τὸ θυμό του.

— "Ἄς ἀφήσουμε τώρα τ' ἀστεῖα!, λέει ὁ 'Υπεράνθρωπος αὐστηρά. Τὶ συνέβη, Κοντοστούπη;

— Εἰ... εἶδα ἔνα ὀλόκληρο κτίριο, ἀπαντάει ὁ νάνος, ἔ-

να σχολεῖο νὰ χάνεται!

— Νὰ χάνεται; Πῶς;

— "Ἐνα πρᾶγμα σὰν ἵπτάμενος δίσκος κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ ρούφηξε!

Βάζουν ὅλοι πάλι τὰ γέλια.

— Τό... ρούφηξε; λέει ὁ Κεραυνὸς ξεκαρδισμένος. Τί ήταν... αὐγό;

— Αὐγό εἰναι τὸ κεφάλι σου καὶ μάλιστα... κλούβιο!, γρυλλίζει ὁ νάνος. Κατέβηκε σοῦ λέω, ἔνας ἵπτάμενος δίσκος ἀπὸ τὸν οὐρανό, ξεκόλλησε τὸ σχολεῖο ἀπὸ τὰ θεμέλια του, τὸ ρούφηξε καὶ χάθηκε!

— Τὸ ρούφηξε μαζὶ μὲ τὰ παιδιά; ρωτάει ὁ Κεραυνὸς παίρνοντας σοβαρὸ ψφος.

— Ναΐ! σοῦ λέω! Τὸ ρούφηξε ὀλόκληρο μαζὶ μὲ τὰ παιδιά!

— Ο Κεραυνὸς γελάει! πάλι. Αὔτη τὴ φορά, ὁ ὑπεράνθρωπος θυμώνει!

— Κεραυνέ!, λέει αὐστηρά. Εἶπα ν' ἀφήσετε τ' ἀστεῖα! Σιμούν, θὰ πᾶς στὸ μέρος ποὺ θὰ σοῦ πῆ ὁ Κοντοστούπης γιὰ νὰ δῆς ἀν πραγματικὰ ἔχει χαθῆ τὸ κτίριο ποὺ λέει. "Αν ὅλη αὐτὴ ἡ ιστορία εἰναι ἔνα πλάσμα τοῦ φόβου καὶ τῆς φαντασίας του θά... καρπαζωθῆ ἀπὸ ὅλους μας!" "Αν πάλι ὁ Κοντοστούπης εἴπε τὴν ὀλήθεια, τότε πρέπει νὰ πάρουμε τὰ μέτρα μας, γιατὶ φαίνεται ὅτι κάποιος κακιούργιος κίνδυνος ἀπειλεῖ τὸν κόσμο! Κοντοστούπη, ποὺ ήταν τὸ σχολεῖο ποὺ χάθηκε;

— Στήν... στήν πλατεία
Ορεγκού!

— Έμπρός, Σιμούν!

Τὸ παιδάκι μένει ἀσάλευτο. Οἱ γροθιές του εἶναι σφιγμένες καὶ τὸ μυῶδες κορμάκι του τεντωμένο. Τὰ μάτια του εἶναι καρφωμένα δλόϊσια μπρεστά του, στὸ κενό.

— Σιμούν!, λέει πάλι ὁ Υπεράνθρωπος. Εἶπα νὰ πάξ νά...

Οἱ γροθιές τοῦ γιοῦ τοῦ Κεραυνοῦ ξεσφίγγονται. Τὰ μάτια του γυρίζουν πρὸς τὸν Υπεράνθρωπο.

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πάω ἔκεῖ!, λέει τὸ Υπεραγόρι. Βλέπω μὲ τὴ δύναμι τῆς σκέψεώς μου, τὸ μέρος ποὺ περιέγραψε ὁ θεῖος Κοντοστούπης. Πραγματικά, ἔνα κτίριο ἔχει ἔξαφανιστή! Δὲν μένουν παρὰ μόνο τὰ θεμέλια του κι' ἔνα μικρὸ μέρος ἀπὸ τοὺς τοίχους του!

‘Ο νάνος γυρίζει θριαμβευτικὰ πρὸς τὸν Κεραυνό.

— Βλέπεις, ἔξυπνάκια μου; φωνάζει. Βλέπεις ὅτι εἰχα δίκιο; Γέλα τώρα! Τί κάθεσσα; Γέλα γὰν' ἀκούσουμε τὸ χαριτωμένο σου γέλιο.

— ‘Ο θεῖος Κοντοστούπης εἶπε τὴν ἀιλήθεια!, συνεχίζει ὁ Σιμούν. Στήν πλατεία...

Ξαφνικά, σωπαίνει.

Οἱ γροθιές του σφίγγονται καὶ τὸ κορμί του τεντώνεται. Τὰ μάτια του καρφώνονται στὸ κενό.

Τὸ ύπεραγόρι, ποὺ εἶναι προικισμένο μὲ ὑπερφυσικὴ δυνάμη, θελήσεως καὶ ὑπνωτι-

στικὴ τηλεπαθητικὴ σκέψι, βλέπει μὲ τὴν φαντασία του κάτι ποὺ συμβαίνει μακριά, πολὺ μακριά.

— Βλέπω, μουρμουρίζει ἔνα ίπτάμενο ὄντικείμενο, ποὺ μοιάζει μὲ ίπτάμενο δίσκο! Χαμηλώνει... Πλησιάζει σ' ἔνα κτίριο.... Εἶναι... εἶναι ἔνα σχολεῖο!

Μὲ μιὰ ἀπότομη ἐκτίναξι τῶν ποδῶν του, ὁ Σιμούν ἀπογειώνεται.

Τὸ λυγερὸ κορμί του μὲ τὴν παράξενη μῶβ στολή του σκίζει ὀλοταχῶς τὸν ἀέρα.

Σχολεῖα
ἔξαφανίζονται!

ΟΙ ΆΛΛΟΙ Υπεράνθρωποι, ἔκτὸς ἀπὸ τὸν Κοντοστούπη, τὸν ἀκιλούθον. Πετοῦν δοπίσω του πρὸς τὴν ἄλλη ἀκρη τῆς Νέας Ύόρκης, ὅπου διακρίνουν κιόλας ἔναν ίπτάμενο δίσκο!

‘Ο Σιμούν φτάνει πρῶτος κοντά στὸ δίσκο. Μὰ εἶναι πιὰ ἀργά. Βλέπει ἔνα ὀλόκληρο κτίριο, ἔνα μεγάλο σχολεῖο νὰ ἀποσπάται ἀπὸ τὴ γῆ καὶ νὰ σηκώνεται στὸν ἀέρα!

Στὰ παράθυρα τοῦ κτιρίου βλέπει τρομαγμένα κεφαλάκια παιδιῶν νὰ κυττάζουν ἔξω. Μερικὰ ἀναγνωρίζουν τὸ γιὸ τοῦ Κεραυνοῦ καὶ φωνάζουν:

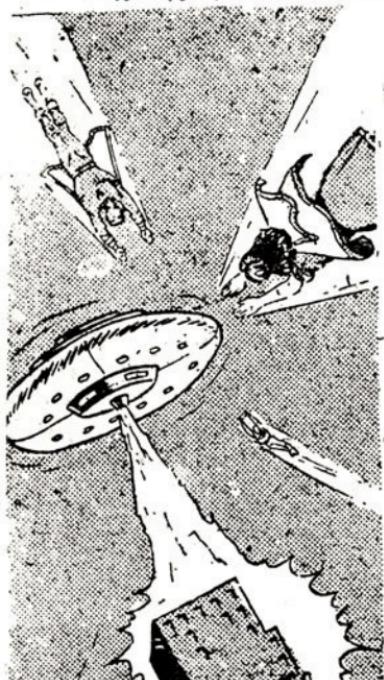
— Σώσε μας, Σιμούν! ‘Ο Σιμούν δρμάει, ἀπράζει δυὸ παιδιὰ στὴν ἀγκαλιά του, προσγειώνεται χάμω

καὶ ἀκόυμπτάει ἀπαλὰ τὰ παιδιὰ στὸ ἔδαφος. "Ἐπειτα, ἀπογειώνεται πάλι.

Στὸ μεταξὺ, δυὸς πράγματα ἔχουν συμβῆ. Οἱ ὑπόλοιποι 'Υπεράνθρωποι ἔχουν φτάσει κι' αὐτοὶ καὶ τὸ κτίριο, μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ ἔχει χαθῆ! 'Έχει καταβροχθίσθη ἀπὸ τὸν ἵπταμενο δίσκο!

Οἱ προστάτες τῆς 'Ανθρωπότητος ὄρμοῦν ὅλοι μαζὶ ἐναντίον τοῦ παράξενου ἀερόπλοιου κι' ἔνα τρελλὸ κυνηγήτῳ ἀρχίζει μέσα στοὺς οὐρανούς!

'Η ταχύτης ποὺ ἀναπτύσ-

Οἱ 'Υπεράνθρωποι ὄρμοῦν ἐναντίον τοῦ 'Ιπτάμενου Δίσκου!...

σει ὁ δίσκος καὶ ή ἐπιθέξιδης τῶν ἐλιγμῶν του εἶναι ἀπίστευτες. Οἱ 'Υπεράνθρωποι — ἀκόμας κι' ὁ ταχύτατος 'Υπερέλληνας — δὲν κατορθώνουν νὰ τὸν φτάσουν. Κάθε τόσο, τὰ δάχτυλά τους πάνε ν' ἀγγίζουν τὸ ἵπταμενο ἀντικείμενο, ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ ἀυτὸ τοὺς ξεφεύγει μὲναν ἐλιγμό.

Καί, κάθε τόσο, ὁ ἵπταμενος δίσκος χαμηλώνει ἀπότομα καὶ... ρουφάει ἔνα κτίριο! Καὶ πάντα τὸ κτίριο αὐτὸ εἶναι ἔνα σχολεῖο γεμάτο παιδιά!

Τέλος, ὁ ἵπταμενός δίσκος ἀφήνει μιὰ ἕκτυφλωτικὴ λάμψι καὶ χάνεται! Χάνεται ὅλο τελα, χωρὶς ν' ἀφήσῃ πίσω του κανέναι ἵχνος!

'Ο Σιμοὺν προσπαθεῖ νὰ τὸν συλλάβῃ μὲ τὴ σικέψι του μὰ δὲν τὸ κατορθώνει. Μιὰ ἄλλη σικέψι, ἐξ ἵσου δυνατὴ μὲ τὴ δικῇ του, μπαίνει ὀλάμψεσα στὸ δίσκο καὶ στὸ 'Υπεραγόρι καὶ τὸν ἐμποδίζει νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν δόηγὸ καὶ τοὺς ἐπιβάτες τοῦ παράξενου ἀερόπλοιου.

Οἱ 'Υπεράνθρωποι ἐπιστρέφουν στὸ σπίτι τους μὲ τὴν ψυχὴ γειμάτη ἀπορία, φρίκη καὶ ἀγωνία.

Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει εἶναι κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. "Ενας ἵπταμενος δίσκος, ποὺ ρουφάει κτίρια! Καὶ μάλιστα σχολεῖα γεμάται παιδιά!

Γιατί; Πῶς; 'Απὸ ποὺ προέρχεται ὁ δίσκος αὐτός; Μὲ

πιοί σατανικό τρόπο, μὲ ποιά διαβολική δύναμις κατορθώνει νὰ καταβροχθίζῃ όλόκληρα σχολεία; Καὶ γιατὶ νὰ ἀποσπᾶ ἀπὸ τὴ γῆ κτίρια; Καὶ γιατὶ νὰ ἀποσπᾶ ἀποκλειστικά σχολεία;

Αὔτες οἱ ἀπορίες στριφογυρίζουν στὸ μυαλὸ τῶν 'Υπερανθρώπων, καθὼς εἶναι καθισμένοι στὸ σαλόνι τοῦ σπιτιοῦ τους μὲ τὰ πρόσωπα συνέφιασμένα.

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω... ἀρχίζει νὰ λέη ὁ 'Ε λ Γ κ ρ ἐ κ ο.

“Εναὶ κιουδούνισμα τὸν κάνει νὰ σωπάσῃ.

Εἶναι τὸ τηλέφωνο.

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος σηκώνει τὸ ἀκουστικό, ἀκούει γιὰ λίγη ὡρα, ἀνταλλάσσει μερικὲς φράσεις καὶ τὸ ἀκουμπάει πάλι.

“Οταν γυρίζει στοὺς συντράφους του, τὸ πρόσωπό του εἶναι ρυτιδωμένο ἀπὸ ἀνησυχία.

— Ήταν ὁ Πρόεδρος τῆς Παγκόσμιας Κυβερνήσεως λέει. Μοῦ εἶπε ὅτι δεκάδες ὄλοι ιπτάμενοι δίσκοι ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ κόσμου καὶ ἔξαφάνισαν πολλὰ σχολεία γεμάτα παιδιά! Φαίνεται ὅτι ἀγνωστοι καὶ μυστηριώδεις ἔχθροὶ ἀπειλοῦν πάλι τὴν 'Ανθρωπότητα καὶ μάλιστα τὸ μέλλον καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ἀνθρώπων τὰ παιδιά! ”Αγνωστο γιατὶ! Ή Παγκόσμια Κυβερνήσις ζητεῖ τὴν βοήθειά μας! Πρέπει νὰ δράσουμε!

Παιδιὰ βαδίζουν μὲ στρατιωτικὸ δῆμα καὶ ὅπλα μέσα στὶ σπηλιά!

Πρέπει νὰ προστατεύσουμε τὰ παιδιά, τὰ ἀθώα αὐτὰ πλάσματα, ποὺ ποιὸς ξέρει τί κίνδυνο διατρέχουν αὐτὴ τὴ στιγμή! Πώς όμως; Οἱ μυστηριώδεις ιπτάμενοι δίσκοι, εἶναι, ὅπως φαίνεται, ἀσύλληπτοι καί...

— Εχω μιὰ ίδεα!, φωνάζει ὁ 'Υπερέλληνας.

— Χμ!, ικάνει ὁ Κοντοστούπης. Ας τὴν ἀκούσουμε αὐτὴ τὴν ίδεα! Σίγουρα καμιὰ ὀμοησία ἔτοιμάζεις!

‘Ο ‘Υπερέλληνας χαιμογελάει πονηρά.

— Είμαι βέβαιος ὅτι θὰ σου ἀρέσῃ πολὺ ἡ ίδεα μου,

θεῖε Κοντοστούπη! λέει, "Εχω μὰ προτείνω τὸ ἑξῆς: ἀφοῦ οἱ ἄγνωστοι ἔχθροι μας ἔχουν βάλει ώς στόχο τὰ παιδιά, ἃς μεταμφεστοῦμε σὲ συνηθισμένα παιδιά ἐγὼ κι' ὁ Σιμοὺν κι' ἃς πᾶμε νὰ πάρα κολουθήσουμε μαθήματα σ' ἔνα σχολεῖο! "Αν οἱ ἔχθροι μας «ρουψήξουν» τὸ σχολεῖο μὲ τὰ παιδιά, θὰ εἴμαστε κι' ἔμει ἀνάμεσα στὰ παιδιά! "Ετσι, θὰ μπορέσουμε νὰ μάθουμε τί συμβαίνει. Καὶ προτείνω νὰ πάρουμε μαζί μας μὲ τὸν θεῖο Κοντοστούπη, μεταμφεστιμένον κι' αὐτὸν σέ... παιδί!

"Ο νάνος ἀνασκιρτάει σὰν νὰ τὸν δάγκωσε σκορπίος!

— "Ε; κάνει χαζά. Τί εἰπες; Ἐμένα; Μεταμφεστιμένο σὲ παιδί; Χριστὸς φυλάει! Κουνήσου ἀπὸ τὴ θέσι σου! Τι δουλειὰ ἔχει ἡ ἀλεποῦ στὸ παζάρι;

Τὸ πρόσωπό του ἔχει χλωμιάσει ἀπὸ τὸ φόβο.

— Καλά, θεῖε Κοντοστούπη!, λέει ὁ Υπερέλλημας πονηρά. Δὲν πειράζει! Μήν ἔρχεσαι! ἀφοῦ φοβᾶσαι! Νόμιζα πῶς δὲ θὰ θάφηνες διυὸ παιδιά νὰ πάνε μόνα τους καὶ ἀπροστάτευτα σὲ μιὰ τόσο ἐπικίνδυνη ἀποστολή!

"Ο Κοντοστούπης γίνεται κατακόκκινος ἀπὸ ντροπή. Δὲ θέλει νὰ παραδεχτῇ πῶς φοβάται. Καταλαβαίνει τὴν καζούρα ποὺ τὸν περιμένει, ἀν διολογήσῃ τὸ φόβο του.

— "Ε; κάνει πάλι. Εἶσαι ἀνόητος, "Υπερέλλημα! Ποιὸς

σοῦ εἶπε ὅτι δὲ θάρθω μαζὶ σας; Μπορώ νὰ σᾶς ἀφήσω ἀπροστάτευτους; Έγώ, ο φοβερὸς Κοντοστούπης....

Ο Υπεράνθρωπος τὸν διακόπτει:

— Καλά, καλά!, λέει ἀνυπόμονα. Τὰ ξέρουμε τὰ ύπτολοιπα! Εἶσαι ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν ἔχθρων τοῦ κόσμου! Πηγαίνετε τώρα καὶ οἱ τρεῖς νὰ ἑτοιμασθῆτε!

·Ο... ἐλεφαντοπίθηκος!

ΜΟΥΡΜΟΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ἀνάμεσα στὰ δόντια του ἐναντίον τῆς μοίρας του, που τὸν ρίχνει κάθε τόσο σὲ καινούργιες περιπέτειες, καὶ λαχτάρες, ὁ Κοντοστούπης ἀκολουθεῖ τὰ δυὸ παιδιά.

"Οταν, ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὡρα, ὁ Υπερέλλημας, ὁ Σιμοὺν κι' ὁ Κοντοστούπης κάνουν πάλι τὴν ἐμφάνισί τους, ζεσποῦν δλοι σὲ γέλια.

Τὸ θέαμα εἶναι ἀφάνταστα κωμικό. "Οχι βέβαια γιὰ τὸν Σιμοὺν καὶ τὸν Υπερέλλημα, που ἔχουν ἀπλῶς ἀντικαταστήσει τὶς στολές του μὲ κανονικὰ ρούχα καὶ μοιάζουν μὲ διυὸ συνηθισμένα παιδιά. Ο Κοντοστούπης ὅμως μὲ κοντὰ παιδικὰ παντελόνια εἶναι ἀπεριγραπτα κωμικός!

— Γιατὶ γελάτε; γρυλλίζει ἀνεβοκατεβάζοντας τὴ μύτη του σὰν προβοσκίδια. Τί βλέπετε καὶ γελάτε; Αύγα σᾶς καθαρίζουνε;

Περισσότερο ἀπ' ὅλους γε-

λάει ή 'Ελχίνα. Τὸ πράσινο μουσεύδι της εἶναι συσπασμένο, θυμίζοντας φάτσα... κρυολογήμένης φωκιάς! Τὸ στόμα της χαχανίζει ὀρθάνοιχτο, κάνοντας τὸ πρόσωπό της ἀκόμα πιὸ ἄσχημο καὶ πιὸ κακικό.

— Χά, χά, χά!, κάνει. Χοῦ, χοῦ, χοῦ! 'Ο... ὁ ὡραῖος Κοντοστούπης παιδι! 'Ο γενναῖος Κοντοστούπης... μαθητούδι! 'Ο ἀσύγκριτος Κοντοστούπης... ἀγοράκι! Χό, χό, χό!

— 'Ελχίνα!, γρυλλίζει ὁ νάνος. Πρόσεξε καλά, παλιό χήνα! Θὰ σὲ ἀρπάξω ἀπὸ τὸ λαρύγγι καὶ θὰ μὲ πᾶνε φυλακὴ γιά... τερατοκτονία!

— Πήγαινε τώρα!, λέει ὁ 'Υπεράνθρωπος γελῶντας ἀκόμα. Τηλεφώνησα στὸ σχολεῖο τῆς περιφερείας μας καὶ τοὺς ἔξηγησα τί συμβαίνει. Γέλασσαν. Δὲν μὲ πίστεψαν ἀλλὰ δέχτηκαν νὰ σᾶς ἀφῆσουν νὰ παρακολουθήσετε τὰ μαθήματα μαζὶ μὲ τ' ἀλλα παιδιά!

Τὰ δυὸ παιδιά βγαίνουν μαζὶ μὲ τὸν Κοντοστούπη. 'Ο νάνος ἀρχίζει τώρα νὰ βρίσκη τὴν περιπέτειά του διασκεδαστική.

Χοροπηδάει σὰν ἔνα παιγνιδιάρικο παιδάκι, τραγουδῶντας:

«Φεγγαράκι μου λαμπρό,
φέγγε μου νὰ περπατῶ
νὰ πηγαίνω στὸ σκολείο,
νὰ μαθαίνω γράμματα,
γράμματα, σπουδάσματα,
τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα!»

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα, φτάνουν στὸ σχολεῖο καὶ μπαίνουν στὴν τάξη. "Οπως καταλαβαίνετε, τὰ μαθητούδια ξεσποῦν σὲ ἀκράτητα γέλια σταν ἀντικρύζουν τὸν Κοντοστούπη.

— Κύριε, λέει ἔνα παιδάκι σηκώνοντας τὸ χέρι του. Τί εἶ ναι αὐτό; Τὸ φέρατε ἀπὸ τὸ ζωδιογικὸ κῆπο γιὰ νὰ μᾶς κάνετε μάθημα φυσικῆς ἵστριας; Τί ζώει εἶναι;

— "Ε, κάνει ὁ Κοντοστούπης σαλεύοντας τὴ μύτη του.

— Κύριε!, λέει ἔνα ἄλλο παιδάκι. 'Εγὼ τὸ βρῆκα τί ζώει! Μολάζει μέ.. πίθηκο, ἀλλὰ δὲν εἶναι! 'Η μύτη του εἶναι σάν... προβοσκίδα! Εἶναι... ἐλεφαντοπίθηκος, κύριε!

— 'Ο Κοντοστούπης εἶναι ἔξω φρενῶν. Κοντεύει νὰ πνιγῇ ἀπὸ τὸ θυμό του. Μὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὰ παιδάκια!

Εύτυχῶς, ἐπειδαίνει ὁ δάσκαλος καὶ τὸν διγάζει ἀπὸ τὴ δύσκολη θὲση.

— 'Ησυχία!, φωνάζει. Δὲν εἶναι ζώει! Εἶναι ἔνας συμμαθητής σας! Καθῆστε!

— 'Ο Κοντοστούπης κάθεται, στραβοκαταπίνοντας ἀπὸ τὴ φούρκα του, δίπλα σ' ἔνα παιδάκι, ποὺ πετάγεται ἀμέσως ὅρθιο τρέμοντας.

— Κύριε, λέει, φοβάμαι!

— Τί φοβάσαι; ρωτάει αὐστηρὰ ὁ δάσκαλος.

— Μήπως μέ... δαγκώση!

— Οἱ μαθηταὶ ξεσποῦν πάλι σὲ ἀκράτητα γέλια.

Τὴν ἐπομένη ὅμως στιγμὴ τὰ γέλ:α μεταβάλλονται σὲ ἔσφωνητὰ τρόμου.

Τὸ κτίριο συγκλονίζεται !
Οἱ τοῖχοι τρέμουν ! Τὰ κάρδα πέφτουν καὶ ὁ μαυροπίνακας σωράζεται χάμω !

Ἐπειτα, ὀλόκληρο τὸ σχολεῖο ἀποσπάται ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ ταξιθεύει στὸν ἄέρα, πρὸς τὸν οὐρανό.

Μέσα στὴν τάξι, ἡ ἀτμόσφαιρα γίνεται ἀσφυκτική.
Ἐνα δινατὸ φῶς θαμπώνει τὰ παῖδες. ποὺ χάνουν τὶς αἰσθήσεις τους. 'Ο 'Υπερέλληνας, ὁ Σιμοὺν κι' ὁ Κοντοστούπης διατηροῦν τὶς δικές τους αἰ-

σθήσεις γιὰ μὰ - δυὸ στιγμὲς ἀκάμα. "Ἐπειτα, λιποθυμοῦν κι' αὐτοί....

«Ραμπινταχάρ !»

OTAN ἀνοίγη τὰ μάτια του ὁ Κοντοστούπης βλέπει γύρω του μιὰ πολὺ μεγάλη αἴθουσα μὲ μετάλιους τοίχους.
Ἐκατὸ ἥ διακόσια παιδιὰ εἶναι ξαπλωμένα ἔκει μέσα ἀναίσθητα. Κοντὰ στοὺς τοίχους τῆς αἴθουσας, στέκονται μερικοὶ ἄντρες περίεργα ιντυμένοι.

Φοροῦν μακριὲς ρόμπες καὶ σαρίκια στὸ κεφάλι. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν μακρὰ γένια. Τὰ χαρακτηριστικά τους δείχνουν ότι οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ εἰναι 'Ανατολῖτες, ἀπὸ τὸ Θιβέτ ἥ Ισως ἀπὸ κάποια περιοχὴ τῶν 'Ινδῶν.

— Παναγίτσα μου!, μουρμουρίζει ὁ νάνος. Ποὺ είμαι; Ποιοὶ είναι αὔτοί; Καί.. πο:δὲς είμαι ἔγω; "Ἐτσι ποὺ μασκαρεύτηκα μὲ τὰ κοντὰ παντελόνια, δὲν ξέρω δὲν είμαι ἔγω ἥ κανένα μαθητούδι!

Δίπλα του, ὁ Σιμοὺν κι' ὁ 'Υπερέλληνας ἔχουν ἀνοίξει κι' αὐτοὶ τὰ μάτια τους.

— Περίεργο!, μουρμουρίζει ὁ Σιμούν. Είμαστε ἄρα γε στὸ κρησφύγετο τῶν ἔχθρῶν μας ἥ μέσα στὸν ίπτάμενο δίσκο;

— "Αν ἐπιτεθοῦμε, λέει ὁ 'Υπερέλληνας, καὶ αἰχμαλωτίσουμε αὐτοὺς τοὺς σαρικόφορους, θὰ μπορέσουμε ίσως

Ο Γκουάρ πέφτει τότε στὰ γόνατα μπροστά στὸν μικρὸ Σιμούν!

νὰ ἀναλάδουμε τὴ διακυβέρνησι τοῦ δίσκου καὶ...

— "Οχι!, λέει ὁ Σιμούν. Πρέπει νὰ ἔξακριθώσουμε πρώτα τί ἀκριθῶς συμβαίνει καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ σικοποὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Περίμενε...

Σφίγγει τὰ χέρια του, τεντώνει τὸ λυγερὸ κορμάκι του καὶ τὰ μάτια του παίρνουν μιὰ παράξενη ἔκφραστι. Καρφώνονται στὰ μάτια ἐνὸς σαρικοφόρου.

Αὐτὸς χλωμιάζει. Τὰ μάτια του ἀνοιγοκλείνουν καὶ γλαρώνουν. Τὰ χέρια του σταυρώνονται στὸ στήθος του.

Μιὰ κουβέντα αρχίζει. Μιὰ σιωπηλὴ κουβέντα ἀνάμεσα στὴν πανίσχυρη σκέψη τοῦ Σιμούνκαὶ στὴν σκέψη τοῦ σαρικοφόρου:

«Ποιὸς εἶσαι; Ποῦ βρισκόμαστε;» ρωτάει ὁ Σιμούν.

«Εἶμαι ὁ Ἀχιέμ, μέλος τῆς μεγάλης φυλῆς τῶν Ἀμπτντούλε! Βρισκόμαστε μέσα σ' ἓνα ἀερόπλοιο τοῦ μάγου τῶν μάγων, τοῦ φοιβεροῦ Γκουάρ!»

«Ποῦ πηγαίνουμε;»

«Πηγαίνουμε στὸ μάγο τῶν μάγων Γκουάρ!»

«Γιατί?»

.. «Γιατὶ ἔτσι θέλει ὁ μάγος τῶν μάγων Γκουάρ!»

«Γιατὶ μαζεύετε παῖδιά;»

«Γιατὶ ἔτσι θέλει ὁ μάγος τῶν μάγων Γκουάρ!»

«Τὶ τὰ κάνετε τὰ παῖδιά;»

«Ο, τι θέλει ὁ μάγος τῶν μάγων Γκουάρ!»

«Ο Σιμούν καταλαβαίνει ὅτι κάθε προσπάθειά τοῦ νὰ ἀποσπάσῃ περισσότερα ἀπό

‘Ο Κοντοστούπης πετάγεται ὄρθιος καὶ ὅρμαει ἐναντίον τοῦ σαρικοφόρου!

τὸν σαρικοφόρο εἶναι καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία. “Οσο κι’ ἂν ἀγωνίζεται, δὲν καταφέρνει νὰ εἰσχωρήσῃ περισσότερο στὴ σκέψη τοῦ σαρικοφόρου. Καὶ καταλαβαίνει γιατί. ‘Ο μυστηριώδης μάγος τῶν μάγων Γκουάρ εἶχε μισούπινωτίσει: τοὺς ἀνθρώπους του καὶ τοὺς ἔχει ἐπιβάλει νὰ κλείσουν τὴν πόρτα τοῦ μυαλοῦ τους, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν μπορῇ κανεὶς νὰ διαβάσῃ ἐκεῖ μέσα μὲ τὴ δύναμι τῆς θελήσεώς του.

‘Ο Κοντοστούπης, ποὺ —

φυσικά — δὲν πήρε εῖδησι ὅτι ὁ Σιμοὺν εἶχε κουβεντιάσει μ' ἔναν ἀπὸ τοὺς σαρικοφόρους ἀποφασίζει νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ κάνῃ μιὰ βόλτα μέσα στὴν αἴθισσα.

Σηκώνεται πραγματικὰ καὶ κάνει μερικὰ βήματα, ὅταν ἡ φωνὴ ἐνὸς σαρικοφόρου ἀντηχεῖ βροντερά:

— Καοῦ μὰ ραμπινταχάρ!

‘Ο Κοντοστούπης μαρμαρώνει καὶ γυρίζει ἀργὰ μὲ τὰ μάτια γουρλωμένα:

— „Ε; κάνει χαζά. Ραμπινταχάρ; ‘Απολύτως συμφωνοὶ, ἀγαπητέ μου!“ Έχεις τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ἔξηγήσῃς τὸ θάνατό πῆραν;

— Καοῦ μὰ ταγκόρ!

— Τώρα μάλιστα!, λέει ὁ νάνος. Συνεννοηθήκαμε μιὰ χαρά! Ταγκιόρ! Ραμπινταχάρ! Ραμπόρ! Ταγκινταχάρ!

Καὶ προσθέτει γυρίζοντας στὰ δυὸ παιδιά:

— „Έρχονται στιγμὲς ποὺ θαυμάζω τὸν ἑαυτό μου! Πῶς τὶς ἀρπάζω τὶς ξένες γλώσσες! Εἴμαι πραγματικὸς ἄσσος! Λοιπόν; Τὶ λέγαμε, ἀγαπητέ μου; “Α, ναί! Ραμπόρ, Ταγκιόρ, Ραμπινταχάρ, Ταγκινταχάρ! Κομπρί!

— ‘Ακουαλί!, κανεὶ κι’ ὁ Κοντοστούπης. Γιατὶ ὅχι; Χίλιες φορὲς ἀκουαλί. Παρὲ δοῦ φρανσαί; Μακαρόνια φρικασέ!

— Καοῦ μὰ ραμπινταχάρ! οὐρλιάζει ὁ σαρικοφόρος πρωχωρώντας ἀπειλητικὰ πρὸς τὸ μέρος του.

Σταματάει μπροστά στὸν Κοντοστούπη καὶ σηκώνει τὴ χερούκλα του πάνω ἀπὸ τὸ νάνο.

— Προσεξοῦ, μαντραχαλάρ!, φωνάζει ὁ νάνος. Κατεβοῦ τὴ χερουκλάρ γιὰ νὰ μὴ σου τὴ σπασάρ! Καταλαβάρ;

Μὰ ἡ χερούκλα κατεβαίνει μὲ ὄρμη καὶ χαρίζει στὸν Κοντοστούπη ἔνα χτύπημα τόσο δυνατό, ὥστε ὁ νάνος πέφτει στὰ γόνατα.

— „Ἄγιοι Πάντες!, γυρλίζει ὁ Κοντοστούπης. „Άγιες Όνούφρε προστάτη μου! Θὰ κάνω φονικό! Θὰ τοῦ τσακίσω τὴ μουτράρ!

Μὰ ὁ Σιμοὺν τὸν προλαβαίνει. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ ὁ Κοντοστούπης ἐναντίον τοῦ σαρικοφόρου καὶ νὰ τὸν χτυπήσῃ! Δὲν πρέπει νὰ δημιουργηθῇ ἐπεισδόμιο καὶ νὰ προδοθῇ ἔτσι ἡ ἀποστολὴ τους!

“Η πανίσχυρη σκέψη τοῦ παιδιοῦ ἀντηχεῖ μέσα στὸ μαλλιό του Κοντοστούπη: «Κάθησε χάμω!, διατάξει. Κάθησε χάμω καὶ βάλε τὰ κλάματα σὰν πραγματικὸ παιδάκι ποὺ τὸ ἔδειραν!»

Ο νάνος ὑπακούει ἄθελά του.

Κάθεται χάμω καὶ τὰ δάκρυα ἀρχίζουν νὰ τρέχουν ποτάμι ἀπὸ τὰ μάτια του. Τὸ στήθος του ἀνεβοκατεβαίνει ταραγμένο ἀπὸ τοὺς λυγμούς.

— „Ωγούουουουου!, κάνει κλαίοντας γοερά. Ωγούουου!

Γιατί μ' έδειρες; Θά τὸ πῶ
τῆς... μαμᾶς μου! Θὰ φωνά-
ξω ἀστυνομια! 'Ωγούουσου!
Κακέ! Εἶσαι κακός, κακός,
κακός! Περίμενε νὰ μεγαλώ-
σω καὶ θὰ σοῦ δείξω ἐγώ!
'Ωγούουσου!

'Ο σαρικοφόρος ἀπομάκρύ-
νεται γελώντας καὶ πηγαίνει
καὶ στέκεται πάλι κοντά στὸν
τοῖχο. 'Ο Κοντοστούπης συ-
νεχίζει:

— Φεύγεις, ἔ; Φοβήθηκες!
Θρασύνειλε! Θὰ σὲ πιάσω
ὅμιως στάχερια μου κι' ἂν δὲ
σὲ βάλω νὰ καταπιῆς, τό...
σαρίκι σου νὰ μὴ μὲ λένε ἐ-
μένα Κοντοστούπη!

Μπροστά στὸν
μάγο τῶν μάγων

Ε ΑΦΝΙΚΑ τὸ ἀερόπλοιο
σταματάει μ' ἔνα σιγανὸ κλο-
νισμό! Αιμέσως ὁ Ἀχίμ, ὁ
σαρικοφόρος ποὺ εἶχε δείρει
τὸν Κοντοστούπη, βγάζει ἀ-
πὸ τὴν τσέπη τῆς ρόμπας του
ἔνα μικρὸ μηχάνημα καὶ πιέ-
ζει ἔνα κουμπί.

Τὸ μηχάνημα ἀρχίζει νὰ
λειτουργῇ βουτίζοντας.

Τὰ ἀναίσθητα παιδιὰ συν-
έρχονται μέσα σὲ λίγες στι-
γμές. 'Η αἴθουσα γεμίζει ἀπὸ
κραυγὴς ἐκπλήξεως καὶ τρό-
μου, ξεφωνητὰ καὶ κλάματα.

Μιὰ μεγάλη πόρτα ἀνοίγει
στὸ βάθος τῆς αἴθουσας.

Χειρονομῶντας καὶ φωνά-
ζοντας, οἱ σαρικοφόροι δεί-
χνουν στὰ παιδιὰ τὴν πόρτα.

Βγαίνονται ὅλοι ἔξω.

Βρίσκονται σ' ἔνα ἔξοχικὸ
μέρος γεμάτο λόφους καὶ δέν-
τρα. Ἀπὸ τὴν βλάστησι, δ. Σι-
μοὺν κι' ὁ 'Υπερέλληνας κα-
ταλαβαίνουν ὅτι βρίσκονται
σὲ κάποιο μέρος τῶν Ἰνδιῶν.

'Ωδηγημένα ἀπὸ τοὺς σα-
ρικοφόρους τὰ παιδιά, καὶ
μαζὶ οἱ τρεῖς φίλοι μας, προ-
χωροῦν ὀνάμεσα στοὺς λό-
φους, ὡσπου φτάνουν σὲ μιὰ
πλαγιὰ ὅπου χάσκει ἔνα τε-
ράστιο στόμιο σπηλιᾶς.

Μπαίνουν μέσα καὶ προχω-
ροῦν σ' ἔνα μακρὺ καὶ πλατὺ
ὑπόγειο διάδρομο, ποὺ οἱ τοῖ-
χοι του εἶναι σκεπασμένοι μὲ
μάρμαρο. Ἡλεκτρικοὶ γλόπ-
ποι κρέμονται ἀπὸ τὸ ταβά-
νι, σκιορπίζοντας τὰ σκοτά-
δια.

Περπατοῦν ἔτσι ἀρκετὴ ὁ-
ρα.

Τέλος φτάνουν σ' ἔνα μέ-
ρος, ὅπου ὁ διάδρομος στα-
ματάει μπροστὰ σὲ μιὰ με-
γάλη μετάλλινη πόρτα.

'Η πόρτα ἀνοίγει μόνη της
στὸ πλησίασμά τους, ἀποκα-
λύπτοντας ἔνα καταπληκτικὸ
θέαμα.

'Εκατοντάδες, χιλιάδες παι-
διὰ πηγανινοέρχονται ἐκεὶ μέ-
σα. Περπατοῦν μὲ ρυθμικὸ
στρατιωτικὸ βῆμα, σύμφωνα
μὲ τὰ παραγγέλματα ποὺ
τοὺς δίνουν σαρικοφόροι ὀξιῶ
ματικοί. Εἶναι ὅλα τους ὡπλι-
σμένα μὲ τουφέκια καὶ αὐτό-
ματα καὶ χειρίζονται τὰ δηλα-
σὰν πραγματικοὶ στρατιῶτες
σὲ γυμνάσια!

Τὰ γυμνάσια αὐτὰ γίνονται
μέσα σὲ μιὰ ἀπέραντη σπη-

λιά ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ
ζεχωρίσῃ τὸ βάθος της.

Στὸ κέντρο τῆς σπηλιᾶς,
πάνω σ' ἔνα θρόνο, εἶναι κα-
θισμένος ἔνας σαρικοφόρος
γέρος, ποὺ τὰ μάτια του λάμ-
πουν ὅπως τὰ μάτια τῆς κου-
κουβάγιας μέσ' στὸ σκοτάδι.

— Παναγίτσα μου!, μουρ-
μουρίζει ὁ Κοντοστούπης. Δὲν
τὰ βλέπω καλὰ τὰ πράγμα-
τα. Μπελάδες θάχουμε! Δὲ
μει ἀρέσει καθόλου ἡ φάτσα
αὐτοῦ τοῦ παλιόγερου!

‘Απλώνει τὸ χέρι, του καὶ
πιέζει ἔνα κουμπί σ' ἔνα εἰ-
δος ραλογιού ποὺ εἶναι περα-
σμένος στὸ ἀριστερὸ του χεριοῦ.
Μὰ δὲν εἶναι ρολοῦ. Εἶναι ἔ-
νας μικροσκοπικὸς ραδιοπομ-
πός, ἔνα ἀσύρματο ραδιοτη-
λέφωνο, μὲ τὸ ὅποιο εἶναι ἐ-
φωδιασμένοι δῆλοι οἱ ‘Υπερ-
άνθρωποι: γιὰ νὰ μποροῦν νὰ
κουβεντιάζουν μεταξύ τους
ἀπὸ τὴν μὰ ἄκρη τοῦ κόσμου
στὴν ἄλλη.

‘Ανοίγει τὸ στάμα του γιὰ
νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ
τοὺς ἄλλους ‘Υπερανθρώπους,
ιδλὶα μένει σιωπηλός. Φοβά-
ται μήπως τὸν ἀκούστουν οἱ
σαρικοφόροι. Δὲ μ:λάξει, λοι-
πόν. Προχωρεῖ βουβός μαζί
μὲ τοὺς ἄλλους, ἀφήνοντας τὸ
μικροσκοπικὸ ραδιοτηλέφωνο
σὲ λειτουργία.

Οἱ νεοφερμένοι διασχίζουν
τὴ σπηλιὰ περνῶντας ἀνάμε-
σα στὰ ὠπλισμένα παιδιά,
ποὺ γυμνάζονται καὶ συγκεν-
τρώνονται μπροστὰ στὸ θρόνο
τοῦ γέρου.

Αὐτὸς τοὺς κυττάζει χαμο-

γελῶντας σατανικὰ καὶ τὰ μά-
τια του λάμπουν πιὸ ἔντονα
καὶ πιὸ ἀλλόκοτα.

— Γονατίστε!, λέει μὲ δυ-
νατὴ φωνὴ στὴν ἀγγλικὴ
γλώσσα.

Τὰ παιδιὰ πέφτουν στὰ γό-
νατα. ‘Ο Κοντοστούπης ὑπα-
ικούει κι' αὐτός, νο:ώθοντας τὴ
θέλησί του νὰ ὑποτάσσεται
στὴ θέλησι τοῦ γέρου. Τὸ ἴ-
διο κι' ὁ ‘Υπερέλληνας.

‘Ο Σιμοὺν ἀντιδρᾶ στὴ θέ-
λησι: τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν σαρικο-
φόρων. Μὲ τὴν πανίσχυρη σκέ-
ψι: του, δὲν τὴν ἀφήνει νὰ τὸν
ἐπιτρέασῃ. Γονατίζει ὅμως κι'
αὐτὸς γιὰ νὰ μὴν καταλάβουν
οἱ ἔχθροι τοῦ κόσμου ποιὸς
εἶναι.

— ‘Απὸ μῶ κι' ἐμπρός, συ-
νεχίζει ὁ γέρος, εῖστε δικοί^{μου!} Εἶστε πιστοὶ δοῦλοι τοῦ
μάγυος τῶν μάγων Γκουάρ!
Εἶστε δοῦλοι: τῆς μεγάλης φυ-
λῆς τῶν Ἀμπντουλέ!

— Γατὶ ὅχι; μουρμουρί-
ζει ὁ Κοντοστούπης. Εἴμαστε
δοῦλοι: τοῦ Γκουάρ κοι τῶν
Ἀμπντουλέ! Τί ὅλλο θέλου-
με;

— Εἶστε πρωτισμένοι νὰ
κατακτήσετε τὸν κόσμο!, ἐ-
ξακολουθεῖ ὁ μάγος Γκουάρ.
Μαζί μὲ ὅλα παιδιὰ ἀπὸ τὴν
Ἀγγλία, τὴ Γαλλία, τὴ Γερ-
μανία, τὴν Ἐλλάδα, τὴν Ἰτα-
λία, τὴ Ρωσία ποὺ βρίσκον-
ται ἐδῶ μέσα, θὰ σχηματίσετε
ἔνα τρομερὸ στρατό, πάνοπλο
καὶ καλὰ γυμνασμένο, καὶ θὰ
κατακτήσετε τὸν κόσμο!

— Σύμφωνοι!, λέει ὁ νά-
νος. Θὰ κατακτήσουμε τὸν

ικόσμο! Μπορώ όμως νὰ σου ζητήσω κάπι, ἀγαπητέ μου Γκουάρ; Διώρισέ με ἀρχηγό! Ἐγώ ποὺ μὲ βλέπεις ήμουν ἔλλοτε... στρατηγός!

— Σκασμός!, βρυχάται ό Γκουάρ.

Καὶ συνεχίζει:

— Εἶστε δικοί μου! Εἶστε δοῦλοι μου! Προσέξτε όμως! "Οποις τολμήσῃ νὰ σκεφθῇ νὰ ἀντισταθῇ στὴ θέλησί μου θὰ δοκιμάσῃ τὸν φριχτότερο θάνατο! Κιυτάξτε! Κιυτάξτε καλᾶ, ὡ δούλοι τοῦ Γκουάρ.

Καὶ δεῖχνει: πρὸς τὸ βάθος τῆς σπηλιᾶς.

Μ:ὰ ὁμαδ:κὴ κραυγὴ τρόμου ξεπηδάει ἀπὸ τὰ στήθη τῶν παιδιῶν.

‘Ο Κοντιοστούπης νο:ώθει τὴν καρδ:ά του νὰ κάνῃ εἴκοσι ἀπανωτὲς τούμπες μέσα στὸ στήθος του, σφυροκοπῶντας τὰ πλευρά του.

— “Ἄχ!, κάνει. Τί εἶναι αὐτό; Χριστούλακη μου!

“Ἐνα πελώριο τέρας ἔχει κάνει τὴν ἐμφάνισί του στὸ βάθος τῆς σπηλ:ᾶς.

Εἶναι δέκα φορές μεγαλύτερο ἀπὸ ἔναν ἐλέφαντα. Τὸ κορμί του εἶναι ὀγκώδες καὶ μαϊκρὺλο καὶ καταλήγει σὲ ιμιὰ μεγάλη οὐρά. Στὴν πλάτη του φυτρώουν δύο γιγαντ:αῖα φτερά. Τὸ στόμα του εἶναι τόσο μεγάλο, ὡστε εὔκολα θὰ μπορούσε νὰ χωρέσῃ εἴκοσι παιδιά!

‘Ολόκληρο τὸ κορμί του φεγγιοθολάξει, σὰν νὰ εἶναι ἀπὸ φώσφορο!

— Κιυτάξτε καλά!, λέει ό

μάγος Γκουάρ. Τὸ ζῶο αὐτὸ ἀνυπομονεῖ ν' ἀρπάξῃ ἔκείνους πιὸ θὰ τολμήσουν νὰ ἀντισταθούν στὴ θέλησί μου! Καὶ θ' ἀρχίση κιόλας νὰ δουλεύῃ! Γιατὶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀνάμεσά σας, ὑπάρχει κάποιος ποὺ νοιεῖει ὅτι ἡ θέλησί του εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὴ δική μου! ‘Υπάρχει κάποιος ποὺ εἶχε τὴν ἀφέλεια νὰ νομίζῃ ὅτι μπορούσε νὰ ξεγελάσῃ ἔμενα, φορώντας κονὰ ρούχα πα·δ:οῦ!

Σωπαίνει, κιυτάζει γύρω μὲ μάτια ποὺ ἀστράφτουν διαβολικὰ καὶ προσθέτει:

— Αὐτὸς καὶ δυὸ σύντροφοί του εἶχαν τὴν ἔμπνευσι νάσθιον ἔδω μεταφιεσμένοι γ:ὰ νὰ κατασκοπεύσουν τὶς κινήσεις μου! Χά, χά, χά! Σιμούν, ‘Υπερέλληνα! Κοντοστιούπη! Σηκωθῆτε ὅρθιοι! Αἱμέσως!

— “Ἄγιοι Πάντες!, τραυλίζει ὁ νάνος. Τὴν πάθαιμε γιὰ καλά! Θὰ μᾶς φάνε τώρα καὶ τανούν τὰ τέοστα! ”Ωχ ἡ καρδούλα μου! ”Ημουν πρωρισμένος νὰ πάω... φαγιώτος!

‘Ο μάγος καὶ τὸ παιδι

TΑ ΔΥΟ παιδ:ὰ κι’ ὁ Κοντιοστούπης ὑπακούουν. Φυσικά, ὁ ‘Υπερέλληνας κι’ ὁ νάνος ὑπακούουν παρὰ τὴ θέλησί τους, ποὺ εἶναι ὑποταγμένη στὸν Γκουάρ. ‘Ο Σιμούν ὄμως σηκώνεται, γιατὶ καταλαβαίνει ὅτι δὲν ἔχει νὰ κερ-

δίση τίποτα μὲ τὸ νὰ ἔξακολυθήσῃ νὰ κρύβεται. Ὁ ἀντίπαλός του ἔχει ἀνακαλύψει τὴν παρουσία του!

— Εἶσαι τρομερός, μάγε Γκουάρ!, λέει. Κατάφερες νὰ μαντέψης τὰ σχέδιά μου! Ἀλλὰ κι' ἔγω ἀνακάλυψα τὸ κρητσφύγετο σου καὶ τοὺς σκοπούς σου!

‘Ο γέρος βάζει τὰ γέλια.

— Καὶ τί' μ' αὐτό, Σιμούν; Δὲν πρόκειται νὰ σὲ ὠφελήσουν σὲ τίποτα αὐτά. Θὰ πεθάνης ἐδῶ μέσα! Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ βγῆ ζωντανὸς ἀνέγω δὲν τὸ τὸ θέλω! Κύτταξε πρὸς τὴν πόρτα, ἀπὸ τὴν ὁποία μπήκες!

‘Ο Σιμούν γυρίζει· καὶ τὸ αἷμα του παγώνει.

Δυ ἄλλα τέρατα, ὅμοια μὲ τὸ πρώτο, στέκονται μπροστὰ στὴν πόρτα, φεγγοβολῶν τας ἀπαίσια.

Τὴν ἵδια στιγμὴν νοιώθεις αἴσινα δυνατὸ κλονισμὸ σ' ὀλόκληρο τὸ σῶμα του. Καταλαβαίνει. ‘Ο Γκουάρ ἔχει ρίξει ἐναντίον του ὅλη τὴ δύναμι τῆς θελήσεώς του!

‘Ο γιὸς τοῦ Κεραυνοῦ γυρίζει ἀπότομα καὶ τὰ μάτια του συγκεντρώνουν καὶ ἔξακοντιζουν ἐναντίον τοῦ μάγου ὅλη τὴν πανίσχυρη σκέψη του.

Μιὰ τρομερὴ μονομαχία ἀρχίζει.

Μιὰ σιωπηλὴ μονομαχία θελήσεων, χωρὶς κινήσεις καὶ κρότους.

Σ' ὀλόκληρη τὴ σπηλιὰ κάθε κίνησις ἔχει σταματήσει. Τὰ πατιδιὰ ἔχουν μείνει ἀκί-

νητα. Οἱ σαρικοφόροι, μὲ τὰ μάτια τους γουρλωμένα, παρακαλούμενοι τὴν ἀλλόκοτη αὐτὴ μάχη μεταξὺ τοῦ ἀρχηγοῦ τους καὶ τοῦ περίεργου αὐτοῦ πατιδιοῦ.

Ποιὸς θὰ νικήσῃ; ‘Ο γέρος ἢ τὸ πατιδιό; ‘Ο πανίσχυρος μάγος τῶν μάγων ἢ ὁ μικροσκοπικὸς ‘Υπεράνθρωπος;

Καθὼς οἱ θελήσεις τους δασταυρώνονται καὶ συγκρούονται, ὁ Γκουάρ λέει:

— Καλὰ τὰ εἶχα μαντέψει! Οἱ μόνοι ἀντίπαλοι, ποὺ θὰ συναντιούσαν καὶ ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ μὲ ἐνοχλήσουν κάπως, είναι οἱ ‘Υπεράνθρωποι! Είστε παράξενοι, ‘Υπεράνθρωποι! Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, γιατὶ ἐπιμένετε νὰ προστατεύετε τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ ὑπερασπίζεστε τὸ Δίκαιο καὶ τὸ Καλό! Κι' ὅμως είναι τόσο πιὸ εύχαριστο νὰ κάνῃ κανεὶς καταστροφές! Νὰ ἔχοντώνη ἀνθρώπους καὶ νὰ βλέπῃ τὸ Κακὸ νὰ ἐπικρατῇ στὸν κόσμο!

— Τὸ λέει αὐτό, λέει ὁ Σιμούν, γιατὶ εἰσαι ὅργανο τοῦ Σατανᾶ! Εἶσαι ἔνας ἐγκληματίας ποὺ θὰ τιμωρηθῇ σύντομα γιὰ τὰ ἐγκλήματά του μὲ τὸν πιὸ σκληρὸ τρόπο!

— Χά, χά, χά! Είναι πιὸ ἀνόητος ἀπ' ὅσο φαντάζομεν. Είναι ὅμως δύσκολο νὰ γίνη ἐδῶ, Σιμούν! Θὰ πεθάνητ;

— Είναι εὔκολο νὰ τὸ λέει αὐτό, Γκουάρ!, λέει ὁ Σιμούν. Είναι ὅμως δύσκολο νὰ τὸ κάνῃς! Γιὰ πέρα μου ὅμως,

πού βρήκες τοὺς ἵπτάμενους δίσκους; Καὶ γιατὶ ἀρπάζεις μόνο παιδιά κι ὅχι καὶ μεγάλους, ποὺ θὰ ἡταν πιὸ κατάλ ληλοι ὡς στρατιώτες;

— Ποὺ βρῆκα τοὺς ἵπτάμε νους δίσκους; Τοὺς κατασκεύ ασσα μόνος μου! "Έχω, κάτω ἀπὸ τὴ σπηλιά αὐτή, ἔνα με γάλο ἐργαστήριο, ὅπου κατα σκευάζει ὅχι μόνο δίσκους, ἀλλὰ καὶ διάφορα ὅπλα, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ καταστρέψουν τὴ Γῆ μέσα σὲ λίγα λε πτά! Οἱ ἵπτάμενοι δίσκοι, ποὺ κάνουν τοὺς ἐπιστήμονές σας νὰ σαστίζουν, προέρχον ται ἀπὸ ἔδω! "Οσο γιὰ τὰ παιδιά, τὰ προτιμῶ γιὰ στρα τιώτες! Σκέψου πόσο εύχαρι στο θὰ εἶναι νὰ βάλω τὰ παι διά νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν Ἰδίων τῶν γονέων τους! Θὰ τοὺς σκοτώνουν, καὶ αὐτοὶ δὲ θὰ τολμοῦν νὰ πυροβολήσουν ἀπὸ φόρο μήπως κάνουν κα κὸ στὰ παιδιά τους!

— Μὰ γιατὶ νὰ δημιουρ γῆς στρατοὺς ἀπὸ παιδιά, ἀ φού μπορεῖς νὰ καταστρέψῃς τὴ Γῆ μὲ τὰ ὅπλα σου;

— Γιατὶ ἡ χαράς μου θὰ εἶ ναι μεγαλύτερη ἔτσι, ἀπαν τάξει σατανικά ὁ Γκουάρ. Μὲ τὰ ὅπλα μου, ἡ Γῆ θὰ κατα στραφῇ διάσως καὶ ἡ εύχαρι στησι θὰ εἶναι λιγόστιγμη! "Ἐνώ ἔτσι, γιὰ πολλὰ χρόνια, ἡ ἀνθρωπότης θὰ κυλιέται στὸ αἷμα της, χτυπημένη ἀπὸ τὰ Ἰδία τὰ παιδιά της.

— Εἰσαι ὁ Ἰδιος διάβο λος!, μουρμουρίζει ὁ Σιμούν. Τὸ Υπεραγόρι, τρέμοντας

ἀπὸ θυμὸ συγκεντρώνει ὅλη τὴ θέλησί του στὸ βλέμμα του καὶ τὴν ἔξακοντίζει μὲ μανία ἐναντίον τοῦ Γκουάρ.

Τὰ μάτια τοῦ μάγου τῶν μάγων γεμίζουν φόβο. Τὰ μέ λη του τρέμουν. Μὲ ἀργὲς κι νήσεις, κατεβαίνει ἀπὸ τὸ θρό νο του καὶ πέφτει στὰ γόνατα μπροστά στὸν Σιμούν!

— Εἰσαι δοῦλος μου!, λέει ὁ γιὸς τοῦ Κεραυνοῦ!

— Εἴμαι δοῦλος σου!, ἀ παντάει ὁ μάγος. Μὲ νίκησες, Σιμούν!

— Θὰ διατάξῃς ἀμέσως νὰ καταστρέψουν τὸ ἐργαστή ρού σου, νὰ μεταφέρουν τὰ παιδιά πίσω στὶς πατρίδες τους καὶ νὰ καταστρέψουν ἐ πειτα τοὺς δίσκους!

— Θὰ κάνω δι, τι ἐσὺ θελή σης! λέει ὁ Γκουάρ.

— Φώναξε τοὺς ἀνθρώπους σου!

Καὶ τότε συμβαίνει κάτι ἀπροσδόκητο. Κάτι καταπλη κτικό.

"Ο Γκουάρ, μὲ μιὰ ξαφνικὴ κίνησι, βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του μιὰ μικρὴ συσκευὴ, ποὺ μοιάζει μὲ κουτάκι σπίρτων.

"Ἐνα διαπεραστικὸ σφύρι γμα ἀκούγεται, ἐνώ μιὰ χλω μῆ ἀκτίνα ξεπηδάει ἀπὸ τὸ κουτάκι καὶ χτυπάει τὸ παι δὶ στὸ κεφάλι!

"Ο Σιμούν ἀρχίζει νὰ τρέ μη σπασμωδικά. Νὰ τρέμη ἀ λόκληρος σὰν νὰ τὸν ἀγγίζε ξαφνικὰ ἔνα ἡλεκτρικὸ σύρμα.

Τὸ μυαλό του θολώνει! Δὲν μπορεῖ νὰ σκεφθῇ! Δὲν μπο ρεῖ νὰ συγκεντρώσῃ τὴ σκέψι

‘Εκατοντάδες παιδιά γεννιτίζουν μπροστά στὸν τρομερὸ Γκουάρ, τὸν μάγο τῶν μάγων!

του! Δὲν μπορεῖ νὰ χτυπήσῃ τὸν μάγο μὲ τὴ δύναμι τῆς θελήσεως του!

Προσπαθεῖ νὰ ἀντιδράσῃ. Προσπαθεῖ νὰ ἀντισταθῇ στὴν ἐπίδρασι τῆς διαθολικῆς συσκευῆς. Μὰ τίποτα! Εἶναι ἀνίσχυρος μπροστὰ στὴ συσκευὴ αὐτὴ τοῦ Γκουάρ.

‘Ο νάνος δρᾶ!

ΤΗΝ ἵδια στιγμὴ ὅμως δυὸς πράγματα συμβαίνουν. ‘Ο Κοντοστούπης, ἐλευθερωμένος ἀπὸ τὴ θέλησι τοῦ μάγου χάρις στὴ μονομαχία του μὲ τὸν Σιμούν, σηκώνεται ὅρθιος καὶ γυρυλλίζοντας ἀπὸ θυμό, ἀρπάζει τὸν πιὸ κοντινὸ σαρκοφόρο.

Τοῦ ἔφαρμόζει μιὰ συντριπτικὴ λαβὴ ζίου - ζήτου καὶ τὸν ἐκσφενδονίζει μακριὰ μὲ πόση δύναμι!, ὡστε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰνδοῦ πηγαίνει καὶ βροτάει πάνω στὸν τοῖχο τῆς σπηλιᾶς καὶ γίνεται κομμάτια.

Ταυτόχρονα τινάζεται ὅρθιος κι’ ὁ ‘Υπερέλληνας. ‘Ο γυιος τοῦ Ἐλ Γκρέκο, ποὺ εἶναι τὸ ταχύτερο πλάσμα ποὺ ἔχει γνωρίσει ποτὲ ὁ κόσμος, ὅρμάει ἐναντίον τοῦ Γκουάρ.

Πρὶν ὁ μάγος προλάβῃ νὰ ἀντιδράσῃ καὶ νὰ τὸν δεσμεύσῃ μὲ τὴ θέλησι του, ὁ ‘Υπερέλληνας ρίχνεται πάνω του καί, μὲ μιὰ γροθιὰ στὸ σαγόνι, τὸν στέλνει νὰ κυλιστῇ πολλὰ μέτρα μακριὰ μαζὶ μὲ

τὴ σατανικὴ συσκευή του.

‘Ο Κοντοστούπης ἀρπάζει ἔναν ἄλλο σαρικοφόρο, τὸν σηκώνει ψηλὰ καὶ τὸν πετάει πάνω στὸν Γκουάρ.

Μὰ ὁ μάγιος τῶν μάγων φαίνεται προκισμένος μὲ ἐπίστευτη ταχύτητα καὶ μὲ ἐκπληκτικὴ ἀντοχή.

Πετάγεται ἀμέσως ὅρθιος καὶ, καθὼς ὁ ‘Υπερέλληνας κι’ ὁ Κοντοστούπης ὄρμοιν ἐναντίον του, στρέφει ἐναντίον τους τὴ θέλησί του.

Μαρμαρώνουν κι’ οἱ δυό. Μένουν ἀσάλευτοι. Τὰ γόνατά τους λυγίζουν. Γονατίζουν πάλι! Εἶναι πάλι αἰχμάλωτοι τῆς πανίσχυρης σκέψεως τοῦ Γκουάρ!

‘Ο Σιμούν, ἐλευθερωμένος ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς συσκευῆς, κουνάει γιὰ μερικὲς στιγμὲς τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ διώξῃ τὰ σύννεφα καὶ τὴν καταχνιά, ποὺ ἔχουν συσσωρεύτη ἐκεῖ μέσαι ἐμποδίζοντάς τον νὰ σκεφτῇ!

Γιρίζει πρὸς τὸν Γκουάρ τὸ ἴσχυρὸ βλέμμα του.

Μὰ εἶναι πολὺ ἀργά!

‘Ο μάγος ἔχει ἔξουθετερώσει τοὺς δυὸς ἄλλους ἀντιπάλους του καὶ στρέφει πάλι πρὸς τὸν γιοὸ τοῦ Κεραυνοῦ τὴ σατανικὴ συσκευή.

‘Ο Σιμούν ἀρχίζει πάλι νὰ τρέμῃ. Τὸ μυαλό του θολώνει πάλι. Δὲν μπορεῖ νὰ συγκεντρώσῃ τὴ σκέψη του. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ!

Εἶναι δοῦλος τοῦ Γκουάρ! Εἶναι στὴν ἀπόλυτη διάθεσι

τοῦ μάγου τῶν μάγων.

Τὸ γέλιο τοῦ Γκουάρ ἀντηχεῖ ἀπαίσια μέσα στὴν αἴθουσα.

— Χά, χά, χά, χά! Μοῦ προκαλεῖτε τὸν οἰκτο. 'Υπεράνθρωποι! Σᾶς λυπάμαται! Εἶστε τόσο ἀνόητοι ὡστε νὰ νομίζετε ὅτι μπορεῖτε νὰ τὰ βάλετε μαζί μου! Καὶ ἡσουν τόσο ἀνόητος, Σιμούν, ὡστε νὰ πιστέψῃς ὅτι θὰ μποροῦσες νὰ μὲ νικήσης μὲ τὴ σκέψη σου! Σοῦ ἀξίζει, λοιπόν, ὁ θάνατος! Οἱ ἀνόητοι πρέπει νὰ πεθαίνουν! Δὲν ἔχουν θέση στὸν κόσμο! "Α! Καταλαβαίνω τί σκέπτεσαι! Νομίζεις ὅτι θὰ σὲ παραδώσω στὰ θηρία μου γιὰ νὰ σὲ κατασπάραξουν! "Οχι! Δὲν θὰ κάνω κάτι τέτοιο! Γιὰ δυὸ λόγους. Πρῶτον, ξέρω ὅτι τὸ κορμί σου εἶναι ἄτρωτο καὶ ὅτι κανένα θηρίο δὲν μπορεῖ νὰ σὲ κατασπαράξῃ! Δεύτερον, τὰ θηρία αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν στὴν πραγματικότητα! Εἶναι πλάσματα ποὺ δημιουργήθη ἡ φαντασία μου καὶ ἡ θέλησί μου γιὰ νὰ τρομάξῃ καὶ νὰ πειθαρχῇ τὰ παιδιά!

Γελάει πάλι σατανικὰ καὶ συνεχίζει:

— "Εχω ἔναν ἄλλο θάνατο γιὰ σένα, Σιμούν! Γιὰ σένα καὶ γιὰ τὸν 'Υπερέλληνα! Τὸν Κοντοστούπη θὰ τὸν ἀφίσω νὰ ζήσῃ γιατὶ τὸν προσρίζω ὡς ἀρχηγὸ τοῦ παιδικοῦ στρατοῦ μου! Θὰ σᾶς σκοτώσω μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο. Θὰ κάνω τὰ κορμιά σας νὰ χάσουν σιγά - σιγά τὴν ἀντο-

χή τους κι' ἔπειτα θὰ δώσω τὸ τελειωτικὸ χτύπημα! Θὰ σᾶς κλείσω μέσα σ' ἔνα ἄθρωπο στο κελί μαζί μὲ δυὸ τέτοιες συσκευές! "Οταν περάσουν ἀρκετὲς ὥρες, τὰ κορμιά σας θὰ ἔχουν πιὰ χάσει ὅλη τὴν ἀντοχή τους! Τότε θὰ σᾶς τοποθετήσω μέσα σὲ δυὸ ἀτομικὲς βόμβες καὶ θὰ ρίξω τὶς βόμβες στὴ θάλασσα! Θὰ ἐκραγούν στὸ δύναμιον τοῦ ὀκεανοῦ καὶ θὰ ἔξοντωσουν γιὰ πάντα δυὸ ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀγαπητούς του 'Υπερανθρώπους! Χά, χά, χά, χά!

Καὶ λέει ἀποτεινόμενος στὸν 'Υπερέλληνα:

— Σήκω! Σήκω ὅρθιος καὶ ἀκαλούμησε τὸν Σιμούν!

'Ο γιοὸς τοῦ 'Ελ Γκρέκο ὑπακούει. Σηκώνεται σᾶν ρομπότ χωρὶς θέλησι καὶ ἀκολεύει τὸν Σιμούν πού, ὑποταγμένος στὸν Γκουάρ, προχωρεῖ πρὸς τὸ βάθος τῆς σπηλιᾶς.

Μέσα στὸ θολωμένο μυαλὸ τοῦ παιδιοῦ μιὰ μόνο σκέψη σχηματίζεται καὶ στριφογυρίζει μὲ μανία:

«Πρέπει νὰ ἐλευθερωθῶ! Πρέπει νὰ δράσω! Πρέπει νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν τρομακτικὴ ἐπίδρασι τοῦ Γκουάρ! Διαφορετικά, εἶμαι χαμένος! Καὶ μαζί μου εἶναι χαμένος ικι' ὁ 'Υπερέλληνας! Καὶ ἡ 'Ανθρωπότης ὀλόκληρη!»

Σταματάει μπροστὰ σὲ μιὰ μεγάλη τρύπα ἀνοιγμένη στὸ έδαφος.

— Πηδήστε μέσα!, διατά-

ζει δ Γκουάρ. Πηδήστε κι' οί δυό μέσα!

Τὰ δυὸ παιδιὰ ὑπακούουν. Πηδοῦν καὶ βρίσκονται μέσα σ' ἔνα κυκλικὸ δωμάτιο μὲ με τάλλινους τοῖχους. Ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὶὰ εἶναι τοποθετημένες δύο συσκευές, σὰν ἐκείνη ποὺ κρατάει ὁ μάγος.

Καθὼς τὰ δυὸ παιδιὰ πέφτουν, οἱ συσκευές ἀρχίζουν νὰ δουλεύουν, σφυρίζοντας καὶ ρίχνοντας πάνω τους τὸ χλωμὸ φῶς.

Ἡ μεγάλῃ στρογγυλῇ τρύπᾳ κλείνει καὶ ὁ Σιμοὺν μὲ τὸν 'Υπερέλληνα μένουν ἐκεῖ κάτω, μέσα στὸ κελὶ τοῦ θανάτου, συντροφὶὰ μὲ τὶς συσκευές ποὺ θὰ τοὺς χαρίσουν τὸ θάνατο.

Ο 'Υπερέλληνας χάνει τὶς αἰσθήσεις μέσα σὲ λίγες στιγμές.

Ο Σιμοὺν ἔξακολουθεῖ νὰ μένη ὅρθιος. Μέσα στὸ θολωμένο μυαλὸ του ἡ Ἱδια σκέψι στριφογυρίζει μὲ μανία:

«Πρέπει νὰ ἐλευθερώθω! Πρέπει νὰ ἀντιδράσω! "Ἄν δὲν ἐλευθερώθω, θὰ πεθάνω καὶ μαζί μου θὰ πεθάνη δόλοκληρη ἡ 'Ανθρωπότης! Πρέπει...»

Πενήντα φυλές
Αμπντουλέ!

ΗΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ τῶν 'Υπερανθρώπων περνάει δραματικές στιγμές, ἀγωνίας. Εἶναι συγκεντρωμένοι στὸ σφλόνι

τοῦ σπιτιοῦ τους καὶ περιμένουν νέα ἀπὸ τὰ παιδιὰ καὶ τὸν Κοντοστούπη, ποὺ εἶχαν φύγει γιὰ τὴν ἐπικίνδυνη ἀποστολή τους. Εἶναι ἐκεῖ ὁ 'Υπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνός, ἡ 'Αστραπή, ὁ 'Ε λ Γ κ ρ ἐκο, ἡ "Έλσα, ἡ Λάσουρα καὶ ἡ 'Ἐλχίνα.

Ξέρουν ὅτι τὸ σχολεῖο, ὅπου εἶχαν πάει τὰ παιδιὰ καὶ ὁ νάνος, εἶχε «ρουφηχτῆ» ἀπὸ ἔναν ίπταμενο δίσκο. Ἀπὸ τότε, ὅμως, μολονότι εἶχαν περάσει πολλὲς ὥρες καμμιὰ νεώτερη εἴδησι δὲν εἶχε ἔρθει.

Ξαφνικά, μέσα ἀπὸ τὸ ρολυγάκι, ραδιοτηλέφωνο τοῦ 'Υπερανθρώπου, ποὺ αὐτὸς εἶχε φροντίσει νὰ ἀφήσῃ ἀνοιχτό, ἀκούγονται νῦχιοι καὶ φωνές.

Μὲ τὰ πρόσωπα γεμάτα ἀγωνία, ὅλοι οἱ 'Υπεράνθρωποι ἀνοίγουν τὰ ραδιοτηλέφωνά τους καὶ στήνουν αὐτί.

"Ἔτσι, μέσω τοῦ ραδιοτηλεφώνου τοῦ Κοντοστούπη, οἱ ἥρωές μας παρακολουθοῦν δλεῖς τὶς δραματικὲς ἐκείνες σκηνές, τὴν τρομερὴ πάλι τοῦ Σιμούν μὲ τὸν Γκουάρ, τὴν πρόσκαιρη νίκη τοῦ πρώτου, τὴ νίκη ἐπειτα τοῦ δευτέρου καὶ τὴν ἐπίθεσι τοῦ Κοντοστούπη καὶ τοῦ 'Υπερέλληνα.

Τέλος παρακολουθοῦν τὴν ὑποταγὴ καὶ τῶν τριῶν καὶ ἀκούνε τὴν τρομερὴ θανατικὴ καταδίκη, ποὺ προφέρει ὁ μάγος τῶν μάγων!

Οἱ γυναῖκες κλαίνε! Τὰ πρόσωπα τῶν ἀντρῶν εἶναι χλωμὰ σὰν νεκρικά! Τὰ παι-

διὰ εἶναι καταδικασμένα νὰ πεθάνουν, χωρὶς οἱ "Υπεράνθρωποι" νὰ μποροῦν νὰ τὰ βοηθήσουν!

Μέσα ἀπὸ τὰ ραδιοτηλέφωνα ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ Κοντοστούπη:

«Ωγούσουνου!, κάνει ὁ νάνος. Πάνε τὰ παιδάκια! Τὰ πέταξε μέσα στὸ πηγάδι ὁ παληόγερος! "Ἄχ καὶ νὰ μποροῦσσα νὰ εἰδοποιήσω τοὺς "Υπερανθρώπους! Τί νὰ τοὺς πῶ ὄμως; Ποῦ είμαστε; Μέσα σὲ μιὰ σπηλιά, στὰ βάθη τῶν 'Ινδιῶν, στὴν περιοχὴν μιᾶς ἄγνωστης φυλῆς 'Αμπντούλε! "Ωχ ἡ καρδιά μου!»

— Δὲν πρέπει νὰ μείνουμε ἀδρανεῖς!, λέει ὁ "Υπεράνθρωπος. Πρέπει νὰ πάμε στὶς 'Ινδιὲς! Βέβαια, ὑπάρχουν ἐκεὶ χλαδίας διάφορες φυλές! Πο:ὸς δέρει ὄμως; "Ισως είμαστε τυχεροὶ καὶ ἀνακαλύψουμε ἔγκαιρως τὴν φυλὴ τῶν 'Αιγαίντουλέ!

Πετάγονται καὶ οἱ τέσσερις ὅρθιοι καὶ μ' ἔνα πήδημα βρίσκονται στὴ βεράντα: «Εκεὶ, λυγίζουν τὰ γόνατά τους, τὰ τεντώνουν ἀπότομα καὶ ἀπογεώνονται, ἐνῶ οἱ τρεῖς γυναικεῖς, ἡ "Ἐλσα, ἡ Λάσουρα καὶ ἡ "Ἐλχίνα, τοὺς κυττάζουν μὲ δάκρυα στὰ μάτια.

— Νὰ μοῦ φέρετε τὸν ωραίο μου Κοντοστούπη!, φωνάζει μὲ λυγμοὺς ἡ πράσινη μαργείρισσα τῶν "Υπερανθρώπων.

Σὰν τέσσερα τεράστια γεράκια, ὁ "Υπεράνθρωπος, ὁ "Ἐλ Γκρέκο, ἡ "Αστρα-

πή καὶ δ Κεραυνὸς, σκίζουν τὸν ἀέρα μὲ ἀπίστευτη ταχύτητα, ταξιδεύοντας πρὸς τὶς 'Ινδίες, μὲ μιὰ ἐλπίδα στὴν καρδιά. Νὰ φτάσουν ἔγκαιρως καὶ νὰ βροῦν τὸ μέρος διπού βρίσκονται τὰ δυὸ μελλοθάνατα παιδιά.

Δὲν ἀργοῦν νὰ φτάσουν πάνω ἀπὸ τὶς 'Ινδίες. Προσγειώνονται σὲ μιὰ πόλι καὶ τρέχουν στὸ διοικητήριο, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὸν πανικό, ποὺ προκαλεῖ ἡ ἐμφάνισή τους στοὺς ιθαγενεῖς.

«Εκεῖ, παρουσιάζονται στὸν Εύρωπαϊ διοικητὴ καὶ τοῦ ἐξηγοῦν μὲ λίγα λόγια τί συμβαίνει.

Αὐτὸς κουνάει τὸ κεφάλι του.

— Θὰ δυσκολευθῆτε πολὺ νὰ βρήτε αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε!, λέει. "Υπάρχουν πενήντα του λάχιστον φυλές 'Αμπντούλε, στὶς 'Ινδίες! Νὰ οἱ τοποθεσίες τους...

Καὶ σημαδεύει σ' ἔνα χάρτη διάφορα σημεῖα.

Οἱ "Υπεράνθρωποι ἀρπάζουν τὸν χάρτη, εύχαριστούν τὸν διοικητὴ καὶ ἀπογειώνοντα.

Σκορπίζουν πρὸς κάθε κατεύθυνσι καὶ ἀρχίζουν νὰ ψάχνουν πυρετωδῶς στὰ μέρη, ποὺ εἶναι σημαδεμένα στὸ χάρτη. Δὲν ἀμφιβάλλουν δτὶ τελικὰ θὰ βρεῦν τὸ κρυστάλλιγε το τοῦ Γκουάρ. Θὰ τὸ βροῦν, ὄμως, ἔγκαιρως; "Η, στὰν φτάσουν,, θὰ εἶναι πιὰ νεκροὶ δ "Υπερέλληνας καὶ δ Σιμούν.

Περνοῦν δρες, χωρὶς οἱ ἔ-

ρευνές τους νὰ φέρουν κανένα ἀποτέλεσμα!

Ξαφνικά, μέσα απὸ τὰ ραδιοτηλέφωνα τῶν 'Υπερανθρώπων, μιὰ φωνή, ἡ φωνὴ τοῦ Κοντοστούπη, λέει κλαψιάρικα:

«Πα... Παναγίτσα μου!, Χριστούλακη μου! »Ηρθε ἡ ώρα! 'Ο παληγύερος πηγαίνει νὰ βγάλῃ τὰ παιδιά ἀπὸ τὸ πηγάδι! 'Ανοίγει τὴν τρύπα! Τοὺς βγάζει ἔξω! "Αγ:οι Πάντες! Εἶναι καὶ οἱ δύο ἀναίσθητοι καὶ χλωμοὶ σὰν νεκροί! Πάνε τὰ παιδάκια! Πάνε τὰ παιδάκια!....»

Γιὰ μερικὲς στιγμές δὲν ἀκούγεται παρὰ μόνο ἔνα σιγανὸ κλάμα, τὸ κλάμα τοῦ νάνου. "Επειτα ἡ φωνὴ του λέει:

«'Ε; Τί ; Νὰ τοὺς πάρω στὴν πλάτη μου; Μὴν τὰ σκοτώσης τὰ παιδιά, κύριε Γκουάρ! Νὰ χαρῆς τὸ σαρίκι σου! Μὴν τὰ σκοτώσης! Καλά, καλά! Δὲ λέω τίποτα ἄλλο!... "Ωχ!.... 'Υπερελληνάκι μου! Σιμούλη μου! Τί κακὸ εἶναι αὐτό; "Ε; Νὰ τοὺς κουβαλήσω ἔξω; Μετὰ χαρᾶς, κύριε Γκουάρ!....»

Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Κοντοστού πη προσθέτει ψιθυριστά:

«'Αντε, μωρὲ παλιόγυερε, καὶ ποὺ θὰ μοῦ πᾶς! »Αν σὲ ἀρπάξω ἀπὸ τὸ λαρύγγι, θὰ σὲ πνίξω σὰν κοτόπουλο!....»

'Ακολουθοῦν μερικὰ λεπτὰ σιωπῆς. "Επειτα, ὁ νάνος συνεχίζει:

«Τοὺς ἔβγαλα ἔξω, κύριε Γκριάρ! "Άσε με τώρα νὰ

τοὺς πάρω καὶ νὰ τοὺς κουβαλήσω στὸ σπίτι! Σοῦ ὑπόσχομα: νὰ μὴ σὲ ἐνοχλήσουμε ἄλλη φορά! Σοῦ δίνω τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου!... Καλά - καλά! Ποῦ νὰ τοὺς βάλω; Μέσα σ' αὐτὲς τὶς δύο ἀνοιχτὲς βόμβες; Χριστούλη μου! Σοβαρολογεῖς; 'Αστεῖα τὸ λές, ε; Καλὰ-καλά! Θὰ τοὺς βάλω! Πρόσεχε ὅμως, γέρο! Πρόσεχε! "Αν καμμιὰ φορά ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τὴν ἐπίδρα σί σου.... "Ε; Τί θὰ κάνω; Θὰ... θὰ... θὰ... πεθάνω ἀπὸ τὴ λύπη μου!....

'Ακούγονται βήματα. "Ενας ἀναστεναγμός.

— "Ωχ! Τὰ καημένα τὰ παιδάκια! Γιατί, μωρὲ κύριε Γκουάρ, ἔχεις τόσο σκληρὴ καρδιά; Γιατὶ θέλεις νὰ τὰ σκοτώσης τὰ καημένα; Δὲ σὲ γέννησε μάνα ἐσένα;

· 'Ο θάνατος
τῶν δύο παιδιῶν

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ σιωπῆ. Μερικοὶ κρότοι. "Ενα βούτισμα. Μετὰ ἡ φωνὴ τοῦ Κοντοστού πη ἀκούγεται μέσα ἀπὸ τὰ ραδιοτηλέφωνα γεμάτη σπαραγμό:

«Πάει! 'Απογειώθηκε δὲ ίπτάμενος δίσκος! Πηγαίνει νὰ ρίξῃ τὶς ἀτομικὲς βόμβες νὰ στείλῃ στὸ θάνατο τὸν 'Υπερέλληνα καὶ τὸν Σιμούν! "Ωχ ἡ καρδούλα μου! Κι' ἐγὼ ἔγω ὁ μαγκούφης, δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα! Δὲν μπορῶ νὰ τοὺς βοηθήσω! Εἰ-

μαί δοῦλος τῆς θελήσεως τοῦ παληο-Γκουάρ! Μάλιστα, πηγαίνω μαζί του κοντά στὴν παραλία, γιὰ νὰ παρακολουθήσω τὸν θάνατο τῶν δυὸς παιδῶν!....»

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος μιλάει γοργά μέσα ἀπὸ τὸ ραδιοτηλέφωνό του:

«‘Υπεράνθρωπο! Γρήγορα! Θὰ κάνουμε τὸ γῦρο τῶν παραλίων τῶν ’Ινδιῶν! Θὰ ἀνακαλύψουμε ἔτσι τὸν Γκουάρ καὶ τὸν Κοντοστούπη!....»

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ τους, οἱ ‘Υπεράνθρωποι ἀναπτύσσουν τόση ταχύτητα! Πετοῦν τόσο γοργά, ὡστε δὲ μπορεῖ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ πέταγμά τους τὸ ἀνθρώπινο μάτι!

Μέσα σὲ λίγες στιγμές, συγκεντρώνονται ὅλοι πάνω ἀπὸ ἔνα σημεῖο τῆς παραλίας τῶν ’Ινδιῶν, ὅπου κοντά στὸ ἀκρογιάλι, διακρίνονται δυὸς σιλουέττες: ὁ Γκουάρ καὶ ὁ Κοντοστούπης!

Ταυτόχρονα, οἱ ἥρωές μας διακρίνουν στὸν οὐρανό, πάνω ἀπὸ τὸ πέλαγος, ἔναν ιπτάμενο δίσκο. Εἶναι ὁ δίσκος ποὺ μεταφέρει τὶς ἀτομικὲς βόμβες μὲ τὰ δυὸ παιδιά.

Οἱ ‘Υπεράνθρωποι ἔτοιμά-ζονται νὰ πετάξουν πρὸς τὰ ἐκεῖ γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὶς βόμβες νὰ πέσουν.

Μὰ εἶναι ἀργά πιά!

Ποιὲν ἀργά!

Μέσα ἀπὸ τὴ θάλασσα δύο βουνὰ σηκώνονται. Δυὸς βουνὰ ἀπὸ νερό. ‘Η Γῆ τρέμει. ‘Ενα ὑπόκωφο μουγγρητὸ ἀντηχεῖ.

Δυὸς τεράστιες στῆλες νεροῦ ὑψώνονται πρὸς τὸν οὐρανό, μαζί μὲ φλόγες καὶ πυκνὰ μαύρα σύννεφα!

Οἱ δύο ἀτομικὲς βόμβες ἔχουν ἐκραγῆ στὸ βυθὸ τῆς θάλασσας.

Οἱ δυὸ ἀτομικὲς βόμβες ποὺ εἶχαν μέσα τους τὸν ‘Υπερέλληνα καὶ τὸν Σιμούν!

Τὰ δυὸ παιδιά, οἱ δυὸ μεγάλες ἐλπίδες τῆς Ἀνθρωπότητος, εἶναι νεκροί!

Αφήνοντας ἔνα μουγγρητὸ μανίας ὁ ‘Υπεράνθρωπος γέρνει τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάστω καὶ ἐφορμᾶ, σὰν βόμβα ποὺ πέφτει, ἐναντίον τοῦ σατανικοῦ μάγου τῶν μάγων.

‘Ο ‘Ελ Γκρέκο, ὁ Κεραυνὸς καὶ ἡ ‘Αστραπὴ τὸν ἀκολουθοῦν.

Εἶναι ὅλοι τους ἀποφασισμένοι νὰ ἔξοντώσουν τὸ τέρας, ποὺ εἶχε σκοτώσει τὸν Σιμούν καὶ τὸν ‘Υπερέλληνα!

Μὰ ὁ Γκουάρ ἔχει κιόλας δῆ τοὺς ‘Υπερανθρώπους καὶ τὸ διαβολικὸ πρόσωπό του ἀστράφτει ἀπὸ χαρά.

— Οἱ ‘Υπεράνθρωπο!, μουρμουρίζει. “Ἐρχονται μόνοι τους νὰ πέσουν στὸ στόμα τοῦ λύκου! Δὲν μποροῦσα νὰ ἐλπίζω τίποτα καλύτερο! Μόλις ἔξωντωσα τοὺς δύο, τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνους, ἔρχονται καὶ οἱ ὄλλοι γιὰ νὰ ύποστοῦν τὴν ἴδια τύχη!

Βγάζει τὴ σατανικὴ συσκευή του καὶ τὴ στρέφει πρὸς τὸν ‘Υπεράνθρωπο, ποὺ ἐπιτίθεται πρώτος ἐναντίον του. ‘Η μικρὴ συσκευὴ σφυρίζει

καὶ μὶὰ χλωμὴ ἀκτίνα χτυπάει τὸν 'Υπεράνθρωπο στὸ κεφάλι.

'Ο ήρως τῶν ἡρώων συσπάται, χάνει τὴν ἴσορροπία τοῦ πετάγματός του καὶ βροντάει στὸ ἔδαφος μ' ἔναν ύπόκωφο γδοῦπτο!

'Ο Κεραυνός καὶ ή 'Αστρα πὴ ποὺ ἀκολουθοῦσαν παθαίνουν τὸ ἴδιο.

'Ο 'Ε λ Γ κ ρ ἐ κ ο προλαβαῖνει νὰ τραβήξῃ τὸ πιστόλι του καὶ νὰ πιέσῃ τὴ σκανδάλη τῆς ἀτομικῆς ἐνέργειας, χτυπῶντας κατάστηθα τὸν Γκουάρ καὶ στέλνοντάς

— Παναγίτσα μου!, φώναξε ὁ νάνος. Χάνομαι! "Ενας σαρικοφάρος!...

τιον νὰ κυλιστῇ πενήντα μέτρα μακριὰ!

Μὰ ή νίκη του εἶναι πρόσκαιρη.

Γιατὶ τὴν ἴδια στιγμή, ἡ ὀλλόκοτη ἀκτίνα τὸν χτυπάει στὸ κεφάλι. Μὲ τὸ μυαλὸ θολμένο πέφτει κι' αὐτὸς δίπλα στοὺς συντρόφους του! Καί, πρὶν συνέλθουν καὶ σηκωθοῦν, ὁ μάγιος τῶν μάγων βρίσκεται πάλι κοντά τους μὲ τὴν συσκευή του στὸ χέρι καὶ τοὺς χτυπάει διαδοχικὰ μὲ τὴν ἀκτίνα του.

Οἱ 'Υπεράνθρωποι τρέμουν δλόκληροι, μὴ μπορῶντας νὰ ἀντιδράσουν στὴν καταπληκτικὴ ἐπίδρασι αὐτῆς τῆς ἀκτίνος! Εἶναι στὴν ἀπόλυτη διάθεσι τοῦ τρομεροῦ Γκουάρ αὐτοί, οἱ ήρωες τοῦ κόσμου, οἱ προστάτες τῆς 'Ανθρωπότητος!

‘Ο μάγιος γελάει κοροϊδευτικά:

— Χά, χά, χά! Αύτὸ εἶναι τὸ τέλος τῶν 'Υπερανθρώπων! Ποὺ εἶναι ἡ δύναμι σας, ήρωές μου; Ποὺ εἶναι ἡ μαχητικότης σας, προστάτες τοῦ Καλού; Μείνετε ήσυχοι! Θὰ σᾶς ἀπαλλάξω σὲ λίγο ἀπὸ κάθε ὅρεξι ὅχι μόνο γιὰ μάχες, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωή! Θὰ σᾶς κλείσω μέσα σὲ μερικὲς δύμορφες ἀτομικὲς δόμισες καὶ θὰ σᾶς ρίξω στὴ θάλασσα ἀφοῦ προηγουμένως σᾶς ἀφήσω λίγες ὁρες κάπω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς ἀκτίνος μου γιὰ νὰ ἔχεισθενῆσῃ ὁ ὄργανισμός σας καὶ νὰ χάσῃ τὴν ἀντοχή του!

Τὸ θέαμα εἶναι ἀφάνταστα κωμικό. Ἡ Ἐλχίνα ἔχει τρελλαθῆ στὰ γέλια μπροστὰ στὸν Κοντοστούπη!

Γελάει πάλι καὶ προσθέτει:

— "Ηταν πιὰ καιρὸς νὰ διοθῇ ἔνα τέρμα στὴν ἀπαίσια σταδιοδρομία σας, 'Υπεράνθρωποι!" "Οσο ζήτε σεῖς, δὲν μπορεῖ νὰ ὀρθοποδήσῃ τὸ" "Ἐγκληματ, τὸ Καϊκό, καὶ ἡ Ἀδικία! Τώρα, ποὺ θὰ πεθάνετε, θὰ ἀρχίση ἐπὶ τέλους, ἡ βασιλείας τοῦ Κακού! Ἐμπρός! Προχωρήστε πρὸς τοὺς λόφους ἔκεινους! "Εφθασε τὸ τέλος σας! "Εφθασε ἡ ἀρχὴ τῆς Κοσμοκρατορίας τοῦ Κακού! Τώρα ποὺ θὰ λείψετε ἐσεῖς, θὰ μπορέσω νὰ μεταβάλω τὸν κόσμο σ' ἔνα ἀπέροαντο σφαγεῖο, ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ ἀλληλοεξοντώνωνται!"

Στὸ κελὶ τοῦ θανάτου

ΛΙΓΑ λεπτὰ ἀργότερα μπαίνουν στὴ σπηλιά. Διασχίζουν τὸ διάδρομο καὶ φτάνουν στὴν μεγάλη αίθουσα.

Τὰ παιδιὰ συνεχίζουν ἐκεῖ μέσα τὶς στρατιωτικές ἀρσκή σεις τους μὲ τὰ ὅπλα, περπατῶντας ρυθμικὰ κάτω ἀπὸ τὶς διαταγές σαρικοφόρων ἀξιωματικῶν.

"Ο Γκιουάρ ὅδηγει τοὺς αἱ χμαλώτους του πρὸς τὸ μετάλλιο κελλί, ποὺ εἶναι στὸ βάθος τῆς σπηλιᾶς.

"Ἐκεῖ τοὺς διατάξει νὰ πέ-

σουν μέσα στήν ἀνοιχτή τρύπα.

Οἱ Ὑπεράνθρωποι ὑπακούουν καὶ μὲ μηχανικές κινήσεις σὰν ριμπότ, πηδοῦν μέσα στὸ κελλὶ τοῦ θανάτου.

Τὸν Κοντοστούπη τὸν ἔχει πιάσει παφαλήρημα.

— Κύριε Γκουάρ μου!, ίκετεύει. Κύριε Γκουαρουκάκι μου! Μὴν τοὺς σκοτώστης! "Αφησέ τους νὰ φύγουν!" "Οχι τίποτ' ἄλλο, δηλαδὴ, ἄλλα εἰμαι ὁ προστάτης τους καὶ σκέψου τί θὰ πῆ ὁ κόσμος ὅταν μάθῃ πῶς οἱ Ὑπεράνθρωποι ἔχοντάθηκαν! Ποῦ ήταν ὁ Κοντοστούπης; Θὰ ποῦν. Γιατὶ τοὺς ἐγκατέλειψε; Γιατὶ δὲν τοὺς προστάτευσε; "Αφησέ τους, κύριε Γκουάρ καὶ σου ὑπόσχομαι νὰ μή... θυμώσω μαζί σου γιὰ ὅσα ἔχει κάνει!"

Μιὰ δυνατὴ κιλωτσιὰ στά... μαλακὰ κάνει τὸν Κοντοστούπη νὰ χάσῃ τὴν ἰσορροπία του καὶ νὰ πέσῃ κι' αὐτὸς στὴν τρύπα, μέσα στὸ κελλὶ τοῦ θανάτου!

— Πήγαινε καὶ σὺ νὰ πεθάνης μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους!, γρυλλίζει ὁ Γκουάρ. Δὲ θέλω νὰ μείνῃ κανένας ἀπὸ τὴν καταραιμένη αὐτὴ οἰκογένεια τοῦ Καλοῦ! Μπορεῖ σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ βρῆς τὴν εύκαιρία νὰ δράσῃς ἐναντίον μου! Καὶ νὰ ματαιώσης τὰ σχέδιά μου!

— Ή τρύπα κλείνει. Οἱ Ὑπεράνθρωποι μένουν κλεισμένοι ἐκεῖ μέσα μαζὶ μὲ δυὸ συσκευές ποὺ σφυρίζουν καὶ τοὺς βομβαρδίζουν μὲ χλωμές

ἀκτίνες. Ή ὡρα περνάει....

Οἱ Ὑπεράνθρωποι, ἕνας - ἕνας, χάνουν τὶς αἰσθήσεις τους καὶ σωριάζονται χάμω! "Ετσι, ὅπως εἶναι ξαπλωμένοι χλωμοί, λουσμένοι ἀπὸ τὸ νιλωμὸ φῶς τῶν συσκευῶν, θὰ ἔλεγε κανεὶς πῶς ἔχουν κιόλας πεθάνει! ....

"Επάνω, μέσα στὴ σπηλιά, δο μάγος τῶν μάγων περιμένει μὲ ὑπομονή, μ' ἔνα σατανικὸ χαμόγελο στὸ ἀπαίσιο πρόσωπό του.

Ξαιφνικά, χτυπάει τὶς παλάμες του καὶ λέει κάτι στὴ γλώσσα τῆς φυλῆς του.

"Αμέσως μερικοὶ σαρικοφόροι τρέχουν στὸ βάθος τῆς σπηλιᾶς, ἀνοίγουν τὴν τρύπα καὶ τραβοῦν ἔξω τοὺς ἀνασθητούς Ὑπερανθρώπους.

Τοὺς φορτώνονται στοὺς ὕμους τους καὶ, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τὸν Γκουάρ, τοὺς κουβαλοῦν ἔξω ἀπὸ τὴ σπηλιά.

— Εκεὶ ἔτοιμάζονται νὰ τοὺς βάλουν μέσα σὲ πέντε ἀτομικὲς βόμβες, ποὺ εἶναι ἀνοιχτὲς στὸ πίσω μέρος τους.

— Ο μάγος τῶν μάγων μονολογεῖ:

— Λίγες στιγμές ἀκόμα, καὶ οἱ Ὑπεράνθρωποι δὲν θὰ ὑπάρχουν πιὰ! Θὰ ἔχουν μεταβληθῆ σὲ ἀπειροελάχιστα μόρια, ποὺ θὰ σκορπιστοῦν στὰ πέρατα τοῦ κόσμου! Κι' ἐγώ, ὁ Γκουάρ, ὁ μάγος τῶν μάγων, θὰ γίνω κύριος τῆς Γῆς καὶ ἀφέντης τῆς Ἀνθρωπότητος! Θὰ βάλω τὰ παιδιὰ νὰ σκοτώσουν τοὺς γονεῖς τους καὶ τοὺς γονεῖς νὰ θ-

νατώνουν τὰ παιδιά τους! Θὰ σκορπίσω τὸν ὄλεθρο, τὴν καταστροφή, τὸ ἔγκλημά, τὴν ἀδικία! Θὰ μετασβάλλω τὴν Γῆ σὲ μιὰ ἀτέλειωτη κόλασι! Θά....

Δὲν προλαβαίνει νὰ ἀποτελεῖσθη τὴν φρᾶσι του. Κάτι τρομαιχτικὰ δυνατὸ τὸν χτυπάει στὸ κεφάλι ζαλίζοντάς τὸν!

Διὸ δυνατὰ μπράτσα τὸν ἀρπάζουν καὶ τὸν κρατοῦν ἀκίνητο. Διὸ ἄλλα χέρια τὸν φάχνουν καὶ παίρνουν ἀπὸ μιὰ τσέπη τῆς ρόμπας του τὴν σατανικὴ συσκευὴ του!

Μιὰ κραυγὴ τρόμου καὶ φρίκης ξεπηδάει ἀπὸ τὸ στήθος τοῦ Γκουάρ.

Δὲν εἶναι δυνατόν! Θὰ τὸν εγεγελοῦν τὰ μάτια του! "Εχει μπροστά του διὸ νεκρούς, διὸ φαντάσματα!

Μπροστά του στέκονται ὁ... "Υπερέλληνας καὶ ὁ Σιμούν!

"Ο Σιμούν, ποὺ κρατάει τὴν μικροσκοπικὴ συσκευή, πιέζει τὸ κουμπάκι. "Ενα σφύριγμα ἀκούγεται καὶ μιὰ χλωμὴ ἀχτίνα κτυπάει τὸν Γκουάρ. "Ο μάγος νοιώθει τὰ μέλη του νὰ τρέμουν καὶ τὸ μυαλό του νὰ θολώνη. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιδράσῃ! Μένει ἐκεῖ ἀνίσχυρος, στὴν διάθεσι δύο φαντασμάτων!

— Γύρισε πίσω στὴ σπηλιά!, διατάζει ἡ φωνὴ τοῦ Σιμούν. Θὰ δοκιμάσῃ τὸν θάνατο ποὺ θέλησες νὰ δώσῃς στοὺς ἄλλους!.....

«Χάνομαι!
ἔνας σαρικοφόρος!»

ΗΕΥΤΥΧΙΑ εἶναι ἀπλῶμένη πάλι μέσα στὸ σπίτι τῶν Υπερανθρώπων. Εἶναι ὅλοι τους ἐκεὶ ζωντανοὶ καὶ γεροί, καὶ τὰ πρόσωπά τους λαμπόκοπούν ἀπὸ χαρά!

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω ἀκόμα πῶς σωθήκατε ἀπὸ τὶς βόμβες!, λέει ἡ Λάουρα σφίγγοντας στὴν ἀγκαλιά της τὸ παιδάκι της, τὸν Σιμούν.

— Ήταν ἀπλό!, ἀπαντάει τὸ "Υπεραγόρι". Μέσα στὸ κελλὶ τοῦ θανάτου, ὅπου μᾶς εἶχε κλείσει ὁ Γκουάρ, πάλεψα μὲ τὴ χλωμὴ ἀκτίνα τῆς συσκευῆς του! Πάλεψα ἀγρια καὶ ἀποφασιστικά, μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῆς θελήσεώς μου, ξέροντας ὅτι ἀπ' τὴν πάλη αὐτὴν κρεμόταν ἡ τύχη μου καὶ ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος! Καὶ κατάφερα νὰ μὴ χάσω ἐντελῶς τὶς αἰσθήσεις μου! "Οταν μᾶς ἔβγαλε ὁ Γκουάρ, ἔκανα τὸν λιποθυμισμένο. Δὲν δυσκολεύθηκα νὰ τὸν εγεγέλασω, γιατὶ ἡμουν πράγματι σὲ κακὰ χάλια. "Οταν μᾶς ἔκλεισαν μέσα στὶς ἀπομικές βόμβες, ἔγω εἶχα ἀποκτήσει πιὰ ἐντελῶς τὶς αἰσθήσεις καὶ τὶς δυνάμεις μου! "Έκαναι ὑπομονὴ δύμως, γιατὶ ἤξερα ὅτι μόνο μὲ αἴφνιδιασμὸ θὰ μπορούσαι νὰ νικήσω τὸν Γκουάρ, ἀρπάζοντάς του τὴ διαβολικὴ ἐκείνη συσκευή!... "Ετσι τοὺς ἄφησα νὰ ρίξουν τὶς βόμβες

στὴ θάλασσα. Μόλις ὅμως τὶς σκέπασσαν τὰ νερά, ἀνοίξα μὲν μιὰ γροθιὰ μιὰ τρύπα στὴ δική μου βάμβα, βγῆκα ἔξω, ἀνοίξα λιὰ τρύπα στὴ βάμβα τοῦ 'Υπερέλληνα καὶ τὸν ἔνγαλα κι' αὐτὸν ἔξω. Δυ στυχῶς, ὅμως οἱ βόμβες ἔσκασσαν πρὶν βγοῦμε ἀπὸ τὸ νερὸν καὶ ἡ δύναμι τῆς ἐκρήξεως μᾶς πέταξε μακριά, στὴ στεριά, μὲ τὶς αἰσθήσεις μας χαμένες! Γι' αὐτὸν ἀργήσαμε νὰ γυρίσουμε στὸ κρησφύγετο τοῦ Γκουάρ!

— Τί ἀπόγινε ὁ Γκουάρ καὶ οἱ σαρικοφόροι του; ρωτάει ἡ 'Ελσα.

— 'Ο Γκουάρ πέθανε κλεισμένος μέσω σὲ μιὰ ἀτομικὴ βάμβα, στὸ βάθος τοῦ ὠκεανοῦ, ὅπως ἦθελε νὰ κάνῃ σὲ μᾶς ἀπαντάει ὁ 'Υπερέλληνας. 'Οσο γιὰ τοὺς σαρικοφόρους του, τοὺς πιάσαμε δλους καὶ τοὺς πιαραδώσαμε στὴν Παγκόσμια Κυβέρνησι γιὰ νὰ δικασθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν γιὰ τὰ ἔγκληματά τους! Καταστρέψαμε, βέβαια, τὸ ἔργαστήριο καὶ δλα τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ιπτάμενους δίσκους τοῦ Γκουάρ καὶ στείλαμε δλα

τὰ χαμένα παιδιά πίσω στὸν γονεῖς τους!

— Φαντάζομαι πόσο θὰ ύπεφερε ὁ καημένος ὁ Κοντοστούπης σ' ὅλη αὐτὴ τὴν τρομερὴ περιπέτεια!, λέει ἡ 'Ελσα. Πόσο θὰ φοβήθηκε!

— 'Εγώ; φωνάζει ὁ νάνος Ικατακόκινος. 'Εγώ φοβήθηκα; 'Εγώ ποὺ δὲ φοβάμαι τίποτα στὸν κόσμο; Τὸ ξέρετε ὅτι, ἂν δὲν ἐρχόταν ὁ Σιμούν καὶ ὁ 'Υπερέλληνας, ημουν ἵτοιμος νὰ χάσω τὴν ύπομονή μου, νὰ συνέλθω καὶ νὰ σπάσω στὸ ξύλο καὶ τὸν Γκουάρ καὶ ὅλους τοὺς σαρικοφόρους του; 'Εγώ.. Παναγίτσα μου! Χάνομαι! "Ενας σαρικοφόρος!

Καὶ σωριάζεται χάμω ἀναίσθητος!

Οἱ ἄλλοι γυρίζουν πρὸς τὸ μέρος ποὺ εἶχε κυττάξει ὁ Κοντοστούπης καὶ βάζουν τὰ γέλια.

'Η 'Ελχίνα μπαίνει στὸ σαλόνι μ' ἔνα... σαρίκι τυλιγμένο στὸ κεφάλι της!

Τὸ πρόσωπό της χαμογελάει πονηρὰ μοιάζοντας μὲ μιουσούμβι μαντρόσκυλου ποὺ πάτησε ἀγκάθι!

ΤΕΛΟΣ

Μὲ τὸ τεῦχος αὐτό, τελειώνει ἡ 'Ανατύπωσις τῶν τευχῶν τοῦ «'Υπερανθρώπου». 'Η διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ σκοπεύει νὰ ἀναγγείλῃ σύντομα τὴν ἔκδοσι τὸν ἔνδος ὅλου ἔβδομαδιαίου περιοδικοῦ, ποὺ θὰ γοητεύσῃ τὰ 'Ελληνόπουλα μαζὶ μὲ τὸν «Μίκρο 'Ηρωα» καὶ τὸ «Δικό μου».

ΕΞΔΟΣΗΣΑΝ

- 1) Ἡ Γῆ κινδυνεύει.
 2) Τερατάνθρωποι ἔκδικοινται.
 3) Τὸ κυνῆγι τῶν Ἰπταμένων
Δίσκων.
 4) Μόνος ἐναντίον χιλίων.
 5) Οἱ οὐρανοῦστες καταρρέουν.
 6) Οἱ ὑπάνθρωποι ἔσοντάνωνται
7) Σύγκρουσις γιγάντων.
 8) Ὁ Μαύρος Θέος θανατώνει.
 9) Κεραυνός, ὁ Γυίδος τοῦ Ὅ-
περανθρώπου.
 10) Στὰ δόντια τοῦ Λιοντάριοῦ
 11) Οἱ ἀστοὶ ἐφορμοῦν.
 12) Τὸ Τραίνο τοῦ Θανάτου
 13) Στὴ Χώρα τῶν Τρελλῶν.
 14) Ὁ προδότης παγιδεύεται
 15) Ὁ Κεραυνὸς ὑποτάσσει τὴ
Ζούγκλα.
 16) Ὁ Πέτρινος Κύκλωπας.
 17) Ἀστραπή, ἡ κόρη τοῦ Ὅπε-
ρανθρώπου.
 18) Κεραυνὸς ἐναντίον Κεραυνοῦ
 19) Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου.
 20) Ὁ Τρόμος τῶν Ωκεανῶν.
 21) Βασιλιάς τῶν Ερυθροδέρμων
 22) Τὸ μυστικὸ τοῦ Πράσινου Ἑ-
λέφαντα.
 23) Ἡ Ἀστραπὴ ἐπιτίθεται.
 24) Στὴν ἄγκαλιά τῶν ἑρπετῶν.
 25) Σατούρη, ὁ Μαύρος Ὅπεραν-
θωπος.
 26) Ὁ Πόλεμος τῶν Ἀστρων.
 27) Ὅπερανθρωπος ἐναντίον Ὅ-
περανθρώπων.
 28) Στὴ χώρα τῶν Κλυταύρων
 29) Σατούρνα, ἡ Κόρη τοῦ Μαύ-
ρου Ὅπερανθρώπου.
 30) Ἡ προδοσία τοῦ Κεραυνοῦ.
 31) Οἱ Φτερωτοὶ Μονομάχοι.
 32) Μυστικὸ τοῦ Πλανήτη Κρόνου
 33) Ὁ Μεγάλος Ὀρκος.
 34) Τὸ Τέλος τῆς Γῆς.
 35) Ζωντανὴ Παγίδα.
 36) Κουρσάροι τῶν Οὐρανῶν.
 37) Ὁ Ἀόρατος Ἀνθρωπος.
 38) Ὁ Πράσινος Τρόμος.
 39) Τὰ ὄντα τοῦ Ὁλέθρου.
 40) Οἱ Μαύροι Εωσφόροι.
 41) Ὁ Θάνατος τοῦ Φάουστ.
 42) Ἡ Γροθιά τοῦ Ἐλληνα.
 43) Ὁ Ἐλ Γκρέκο Δεσμώτης.
 44) Τὸ τέρας τῶν Οὐρανῶν.
 45) Ἡ Φάουστα ἔκδικεῖται.
- 46) Ὁ Ἐχθρὸς τοῦ Κόσμου.
 47) Ἡ Ἀναστασίς τοῦ Φάουστ.
 48) Ἡ Γιγαντομαχία.
 49) Ὁ Γάμος τοῦ Ἐλ Γκρέκο.
 50) Ἡ Βελόνα τῆς Μάγισσας.
 51) Ἡ φλεγόμενη Λίμνη.
 52) Ὅπερέλληνας.
 53) Τζέκυλ, ὁ Κτηνάνθρωπος
 54) Στὴν Κοιλάδα τῶν Τεράτων.
 55) Δαυΐδ καὶ Γολιάθ
 56) Τρόμος, ὁ Θεός τοῦ πολέμου
 57) Σεζάμη, ὁ Ἀόρατος Μάγος.
 58) Νύόκα, ἡ Θεά τοῦ Καλοῦ.
 59) Τὸ γκρέμισμα τοῦ Κολοσσοῦ
 60) Οἱ Ἀτσάλινοι Δαίμονες.
 61) Ἡ ἀπαγωγὴ τῆς Ἀστραπῆς.
 62) Πύργος τοῦ Μαύρου Πάνθηρα
 63) Ὁ Πύρινος Δράκος.
 64) Ὁ Τρόμος ἐπιστρέφει.
 65) Ὁ Ἐλευθερωτής.
 66) Αἰχμάλωτοι τοῦ Ὁλέθρου.
 67) Οἱ Ἐξώκοσμοι συντρίβονται.
 68) Ὁ Αὔλος.
 69) Μαργαριτάρι, τῆς Συμφορᾶς
 70) Ὁ Ακαταμάχητος.
 71) Ὁ Ὅπερέλληνας τιμωρεῖ.
 72) Ρεγκίνα, ἡ Βασίλισσα τῶν
Δέκα.
 73) Τὸ Στεφάνι τοῦ Μαρτυρίου.
 74) Οἱ Ὅπερανθρωποι κινδυνεύουν
 75) Ἡ Λαβὴ ποὺ τσακίζει.
 76) Στὴν Παγίδα τῶν Δέκα.
 77) Τὰ Σπαθιά τοῦ Χαλαρῶν.
 78) Τὸ Καλό θριαμβεῖ!
 79) Ἐφιάλτης τὸ "Ον μὲ τὰ
Χίλια Μάτια.
 80) Ἰπτάμενοι Δίσκοι.
 81) Νέτεκτιβ τῶν Οὐρανῶν.
 82) Τὸ Ἀστρο τῆς Φωτιᾶς.
 83) Φλόγα, ἡ Βασίλισσα τοῦ
Κακοῦ.
 84) Ἡ Φριχτὴ Μεταμόρφωσι.
 85) Ἡ Νάρκη τοῦ Θανάτου.
 86) Οἱ Δαίμονες τοῦ Πυρός.
 87) Αἰχμάλωτος τῆς Ἀράχνης
 88) Ἀμπουχάν, ὁ θηριώδης!
 89) Σιμούν γυιδὸς Κεραυνοῦ.
 90) ΤΑΟ ΠΚΟ, ὁ Τρομερός.
 91) Βοϊθεία, Ὅπερανθρωπε!
 92) Τάο Γκό, θὰ πεθάνης!
 93) Τὸ μυστικὸ τοῦ Σιμούν.
 94) Συναγερμός στὰ ἄστρα.
 95) Ὁ Ἐξόριστος Ήρως.
 96) Σιμούν, σώσε μας!

ΠΡΟΣΟΧΗ

Οι άναγνωστες μας ποὺ ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσουν τὰ προηγούμενα τεύχη τῶν ἑκδόσεών μας, Μικροῦ "Ηρωος, 'Υπερανθρώπου, Γκρέκο, Ζορρό, Ταρζάν, Βέλους, Τζόε Ντίκ, Βιβλία τοῦ Μέλλοντος, Φθηνὰ βιβλία Μεγάλων συγγραφέων, Μπουρλοτιέρη, κ.λ.π., μποροῦν νὰ τὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰ γραφεία μας, Λέκκα 22 (Πλατ, Συντάγματος), καὶ ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα καταστήματα διαφόρων πόλεων τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ:

ΑΘΗΝΑΙ: Βιβλιοχαρτοπωλείον Γ. Μπεβεράτου, ὁδὸς Τενέδου 32, πλησίον Φωκ. Νέγρη, Κυψέλη.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ, ὁδὸς Βουλιαγμένης 160, Δάφνη.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βιβλιοχαρτοπωλείον 'Αθαν. Τουφεκῆ, ὁδὸς Βενιζέλου καὶ Εύριπίδου, γωνία, ἔναντι 'Εμπορικῆς Σχολῆς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιβλιοπωλείον 'Ανδρέα Ρέκου, 'Εγνατίας 67.

ΒΟΛΟΣ: Βιβλιοπωλείον Ι. Λιαναρίδη, Κ. Καρτάλη 48.

ΚΑΒΑΛΑ: Βιβλιοπωλείον 'Αθαν. Παπαδογιάννη.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Βιβλιοπωλείον Ι. Τσοπελάκου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ: Βιβλιοπωλείον Α. Πολίτη, Λεύκωνος 20.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Βιβλιοπωλείον ZENO, ὁδὸς Δανίας 6, Δυτικός τομεὺς 2, καὶ βιβλιοπωλείον ΑΤΕΝΕ, ὁδὸς 'Ιβερσολητ ἀριθ. 261, Βορειοδυτικὸς τομεὺς 1.

ΣΙΔΗΝΕ·Υ· ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Γιάγκ.

ΑΔΕΛΑ·Γ·ΔΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Γιάγκ.

'ΕΚΙΚΛΟΦΩΡΗΣΕ

καὶ μπορεῖτε νὰ τὸ βρῆτε σ' ὅλα τὰ περίπτερα, τὸ τεῦχος 5 τοῦ συναρπαστικοῦ δεκαπενθημέρου εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ

ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ

ποὺ ἔχει κατακτήσει ὅλο τὸν Παιδόκοσμο τῆς Ἑλλάδος.

Πρωτοφανῆς πλούτος σὲ τετράχρωμες εἰκόνες, συγκλονιστικὰ ἀναγνώσματα, κουρσάρικα διηγήματα, εὕθυμοι τύποι, συναρπαστικὴ ςλη!

Κανένας δὲν πρέπει νὰ χάσῃ τὸ τεῦχος 5! Ζητήστε το σήμερα παντοῦ!

'ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ ἀναγνῶστες τοῦ περιοδικοῦ μας, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μᾶς γράψουν, θὰ πρέπει νὰ συμπληρώνουν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τους καὶ τὸν νέον ἀριθμὸν ταχυδρομικοῦ τομέως τῆς περιφερείας μας. Δηλαδή: κ. Γεώργιον Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Ἀθήνας, **125**. 'Ο ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι ἀπαραίτητο ν' ἀναγράφεται διότι μόνον ἔτσι θὰ φθάνη ἡ ἐπιστολὴ στὰ γραφεῖα μας. Προσοχὴ λοιπόν.

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

"Έτος 2ον — Τόμος 12ος — 'Αριθ. τεύχους 96 — Δραχ. 2
Γραφεία Λέκκα 22 (έντός τῆς στοᾶς). Τηλέφ. 228.983

Δημοσιογραφικός Διυτής: Σ. 'Ανεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα
21 N. Σμύρνη. Οίκονομικός Δ) ντής Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγός
38. Προϊστ. τυπ.: Α. Χατζηβασιλείου Τατσούλων 19 N. Σμύρνη
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, 'Αθήναι

Συνδρομαὶ ἔσωτερικοῦ:	Συνδρομαὶ ἔσωτερικοῦ:
'Ετησία ..... δρχ. 100	'Ετησία ..... Δολλάρια 4
'Εξάμηνος ..... » 55	'Εξάμηνος .... » 2

Προσοχή

Μερικὰ πράγματα ποὺ πρέπει νὰ ξέρουν ὅλοι οἱ ἀναγνῶστες μας:

1) "Οσοι θέλουν νὰ τοὺς στείλουμε τεύχη ταχυδρομικῶν πρέπει νὰ στέλνουν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα, ποὺ είναι 50 λεπτά γιὰ κάθε τεύχος.

2) Κάθε τόμος κοστίζει 14 δραχ. καινούργιος. Γιὰ νὰ σταλὴ ταχυδρομικῶς ἔνας τόμος χρειάζονται γραμματόσημα 2 δραχ.

3) Η βιβλιοδεσία κάθε τόμου κοστίζει 5 δραχ.

4) Παρακαλούνται οἱ ἀναγνῶστες νὰ βάζουν τὰ σωστὰ γραμματόσημα στὰ γράμματά τους, γιατὶ ἀναγκαζόμαστε νὰ τὰ πληρώνουμε ἐμεῖς διπλά!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

"Όλα τὰ γράμματα καὶ τὰ ταχυδρομικὰ δέματα καὶ οἱ ἐπιταγὲς νὰ στέλνωνται στὴ διεύθυνσι:

Γεώργιον Γεωργιάδην, Λέκκα 22, 'Αθήνας

ΚΟΝΤΟΣΤΟΥΠΗΣ

Ο ΚΡΙΤΗΣ ΚΟΝΤΟΣΤΟΥΠΗΣ ΘΑ ΒΓΑΛΗ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΟΥ!

ΜΙΣ ΓΗ, ΕΙΣΑΙ Η ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ! ΣΟΥ ΔΙΝΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ!

ΑΓΙΟΙ,
ΠΑΝΤΕΣ,
ΓΛΥΠΤΟΑ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΑΡΟΥ
ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ!
ΓΙΑΤΙ ΘΥΜΩΣΑΝ
ΕΤΣΙ;

ΕΦΟΣΣΕ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ
Σ' ΈΝΑ ΤΕΡΑΣ! ΙΚΟΤΟΣΤΕ
ΤΟΝ!

ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΡΟΜΗΝΟΣ!
ΚΡΕΜΑΣΤΕ ΤΟΝ!

ΙΚΟΤΟΣΤΕ
ΤΟΝ!

ΠΙΣΩ, ΣΤΟΝ ΗΡΟΝ, Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ
ΤΖΕΡΚΟ ΕΙΝΑΙ ΕΞΟΦΡΕΝΩΝ!

ΓΑΙΔΑΡΕ! ΕΠΕΙΩΝ ΕΦΟΣΣΕ
ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ Σ' ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΤΕΡΑΣ
ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ, ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΕΣ
ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΜΑΣ
ΕΚΗΡΥΞΑΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ! ΩΑ
ΣΕ ΣΤΕΙΛΩ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ
ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ
ΜΕΤΟΠΟΥ!

